

XVII. évfolyam 5. szám

200 Ft

Híradó

Pécel-Isaszeg-Gödöllő Kistérségi Kulturális és Közéleti Folyóirat

2012. július

Baczoni István életút

**Beszélgetés Dr.
Rostoványi Zsolt-
tal, a Budapesti
Corvinus Egyetem
rektorával**

**Amit nekünk tud-
nunk kell Pécelről**

**Nyári táborok
Pécelen**

**Pécel környéki nyári
kikapcsolódások**

**Marad a Csunya-
árok?**

**In memoriam
Baczoni István
(1922-2001)**

Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeumi Kiállítóhely

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2.

Tel: 28/582-055, Tel/fax: 28/582-056

E-mail: idgymo@gmail.com, Web: www.isaszegmuvotthon.hu

Programajánló

Július 2-6. Nyári napközis tábor

Minden nap más-más mozgalmas, színes programmal várjuk a nyári szünidejüket töltő gyermekeket. Részletes információ a plakátokon, illetve a Művelődési Otthon honlapján!

Július 9-13. A Csata Táncegyüttes ifjúsági csoportjának edzőtábor

Július 12-15. Thai chi tábor

Július 17-21. A Gaudium Carminis Hangversenykórus tábora

Július 31 – augusztus 4. „Barátságstábor” Kismaroson isaszegi és zselizi hátrányos helyzetű gyermekek részvételével

Magyarország- Szlovákia Határon Átnyúló Együttműködési Program 2007-2013 Zelizovce-Isaszeg/HUSK/0901/1.7.1/0103 Kulturális nyár egymás kultúrájának tükrében Isaszeg-Zseliz 2011 pályázati projekt fenntarthatóságának jegyében

Szolgáltatások:

Hétfőnként 8.00 KRESZ-tanfolyam; jelentkezés és tájékoztatás!

Július 16. 14.00 – 18.00 Zöld Híd Régió KFT (hulladékgyűjtés és szállítás) ügyfélszolgálat

Kedves Látogatóink! A Dózsa György Művelődési Otthon 2012. július 16-tól július 27-ig zárva tart. Nyitás július 30-án.

A bezárás nem érinti:

július 16-án 14-18 óráig a Zöld Híd Kft. fogadóóráját,

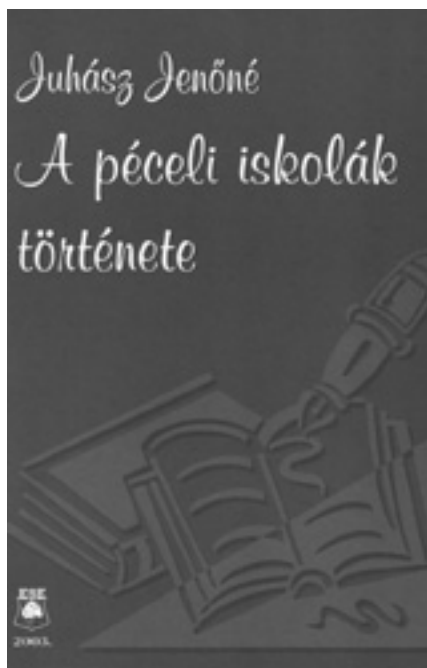
július 17-én és 24-én a Csiri-biri tornát,

július 21-én és 28-án a használtruhavásárt.

Kellemes nyarat, jó pihenést kívánunk!

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

Verseckyné Sziki Éva igazgató

Könyvajánló

Juhász Jenőné:

A péceli iskolák története

Mottó: A legszebb dolog tanítani.

(Nyilas Mihály)

A Péceli Iskolák Története című honismereti füzetként terjesztett könyvecske 1994-ben az ESE kiadásában látott napvilágot. Már a megjelenés évében felmerült, hogy az 1948-ig feldolgozott iskolatörténetet folytatni kellene. Ez a gondolat nemcsak a történetíró Juhász Jenőné, Ilonka néni lelkére hatott, de évről évre, mikor a karácsonyi számadási és hálaadó ünnepségünk volt az ESE-ben, felidéződött, mint beteljesületlen álm. A megvalósult álm örömeivel, a jövő iránti tisztelettel nyújtjuk át 2003 Karácsonyára az elkészült és a kortársak írásával kiegészített könyvet, a Péceli Iskolák Történetét. A könyv borítóján az áll, írta Juhász Jenőné. Ilonka néni megmentett egy történetet. A jövő nemzedék majd kézbe veszi a könyvet, és az új iskolák falai Pécelen egy történettel áldottak lesznek.

Némethy Mária

Egymást Segítő Egyesület 2003.

Kapható: Pihenő Cukrászda, 2119 Pécel, Pihenő u. 2.

TARTALOM

Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeumi Kiállítóhely programjai	2
Könyvajánló (Juhász Jenőné: A péceli iskolák története)	2
Szünetet tart az ESE Híradó	3
Szabadidőben – Pécel környéki nyári kikapcsolódások	4
Nyári táborok Pécelen	5
Még egyszer a kopaszhegyi játszótérről!	6
Marad a Csunya-árok?	7
Pályázatunk eredménye	8
Amit nekünk tudnunk kell Pécelről	8-9
Magyar forgatókönyv – Bacsoni István életút	10-17
Új szelek a városfejlesztési projektek támogatásában	17
Vélemények az új városközpontról	18
Pécel Város Önkormányzat Képviselő-testületi ülés	19
„Tudásom az én segítőm” – Beszélgetés Dr. Rostoványi Zsolttal	20-22
Maradtak a PIOK vezetői	23
A 2012/2013. tanévről	23
Földi Alexandra Nia: Egy Nap	23
Egy nagy változás kapujában	24-25
Művészetterápia	25
India vendéglő, Járó	26
Búcsú Tariska Zoltánné péceli református lelkipásztorunktól	27
Júliusi jeles napok	27
József Attila: Nyár	27

Szünetet tart az ESE Híradó

Az anyagi okok legyőzése általában pénzzel történik. Nos, az ESE Híradó megjelenítésére – öt idei lapszám után – a pénz elfogyott, nem tudjuk győzni tovább a költségeket. Természetesen az előfizetőknek a hátralevő időszak befizetéseit visszatérítjük.

A korábban megjelent ESE Híradó számait Pécelen a Pihenő Cukrázdánkban 200 Ft-os egységáron kínáljuk, hátha.

Sok munka fordítódott hónapról hónapra az újságra. Újságíróink ingyen dolgoztak, többnyire lelkesen, hiszen a péceli lokálpatriotizmus sokunknál a kortárs felelősségből táplálkozik. A jövő számára forrásmunkát jelentenek majd a megírt történetek az itt élt és itt élő emberekről, a közösségekről, a természeti és épített környezetről, a közösségi kultúráról.

Amely városnak a kulturális bölcsőjét több száz év előtt a Ráday-kastélyban lakó Ráday Nagyok ringatták, annak lakói kötelességet kaptak. Ezt a kulturális hagyatékot minden követő nemzedéknek őrizni kell, és emlegetni az új generációnak iskolákban, helyi lapokban, ünnepeken. Pécel a Rádayktól és Bacsoni Istvántól város. Az ESE Híradó májusi pályázatának kiírása tisztelgés volt a múlt előtt, és ennek a tisztelgetésnek a továbbadása iskoláink tanulóinak.

Jelen számunkban Bacsoni István életművének szentelünk emléket, hogy ne feledjük el nagyjainkat.

Reméljük, az ESE Híradónak is lesznek követői és folytatói.

Minden olvasónknak kívánunk jó pihenést és tartalmas nyári szórakozást.

Némethy Mária

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 200 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Tel./fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, Czétényi Sándorné, †Cser László, Cserepes Tímea, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Erdős Szabolcs, Gulyás Jánosné (Mikes Zsuzsa), Halászné Tatics Judit, Ivánkovich Zoltán, Juhász József, Némethy Mária, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egy személyben az írója a felelős • Nyomás: Tökéletes Másolat, telefon: (36)70/341-6542 • Nyomdai előkészítés: Tökéletes Másolat, www.tokmas.hu • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Szabadidőben

Pécel környéki nyári kikapcsolódások

Nyár van és meleg. Sokan legszívesebben strandon töltenék ezt az időt. Pécelen erre nincs lehetőség, úgyhogy aki strandolni, úszni vágyik, annak utaznia kell. De hova?

Pécel környékén több úszásra, fürdőzésre alkalmas hely van. A legtöbb közülük kényelmesen sajnos csak autóval közelíthető meg, tömegközlekedéssel eljutni nehézkes.

Talán a legközelebbi ilyen hely a **Gyömrői Tófürdő** (Gyömrő, Szabadság tér). Ez egy természetes tó, nagyon szépen, kulturáltan, ugyanakkor egyszerűen kialakított környezettel. A fürdő május 1-től augusztus 31-ig tart nyitva 10-től 20 óráig. A felnőttjegy 800 Ft (15 óra után 500 Ft), a nyugdíjas- és a diákjegy (3-14 év) pedig 500 Ft (15 óra után 300 Ft).

A gyömrőihez hasonló **tóstrand található Veresegyházán** (Veresegyház, Találkozó utca). Itt az infrastruktúra kevésbé fejlett, de gyönyörű a környezet, és tiszta a víz. A tó egyik fele a horgászoké a másik fele a fürdőzőké. A fürdő árai: felnőttjegy 450 Ft, a nyugdíjas- és a diákjegy (4-18 év) 300 Ft. A fürdő 9-19 óráig van nyitva.

Gyömrő és Veresegyháza mellett még Domonyvölgyben fűrészelt természetes vízben, a **D-Beach Strandon**. Az elmúlt években sokat fejlődött a strand és a köré kialakított natúr park. Található itt röplabda és strandfoci pálya.

A sekély vizű, homokos partszakasz kitűnő lehetőséget biztosít kisgyermekes családok részére a fürdőzéshez. Nem a fürdőhöz tartozik, de mindenféleképpen említésre érdemes, hogy a strand szomszédságában található a Lázár Lovaspark. A strandra jobb hétköznap jönni, mert így elkerülhető a zsúfoltság, és a belépődíjak is kedvezőbbek: hétfőtől péntekig a felnőttjegy 990 Ft (13 órától 790 Ft), a tanuló- és nyugdíjasjegy 690 Ft (13 órától 490 Ft). Hétfőig a felnőttjegy 1 390 Ft (13 órától 990 Ft), a diák- és nyugdíjasjegy pedig 890 Ft (13 órától 690 Ft).

Aki ezeknél „komolyabbra” vágyik, azoknak a **mogyoródi élményfürdőt** tudom ajánlani (Mogyoród, Vízpark út 1.). Ezen a strandon úszni nem igazán lehet, de nem is ilyen típusú igények kielégítésére építették. Található itt 9 medence (köztük van jacuzzi, élménymedence, toronyugró-medence), összesen 21 csúszda, röplabda, foci- és tollaslabdapályák. Amint ez igen komoly kiadást jelent egy átlag magyar családnak, hisz a belépőjegyek nem olcsók: felnőtt belépő 5 500 Ft, diákjegy 4 200 Ft (10 éves kor felett, diákigazolvánnyal rendelkezőknek), a gyermekjegy (3-10 éves korig, 3 év alatt ingyenes) pedig 2 500 Ft. (Esetemben 21 900 forint lenne, hogy „kis” családom – 2 felnőtt, 4 gyerek, ebből egy ingyen – belépjen a strand területére).

Aki pedig úszásra vágyik, annak ott van az uszoda. Ebből is akad néhány a közelben, melyek megközelítése tömegközlekedéssel szintén nehézkes, kocsival viszont egyszerű.

Első helyen említeném a **kistarcsai tanuszodát** (Kistarcsa, Ifjúság tér 3.). A 25x11 méteres feszített víztükrű medencén kívül van itt szauna, masszázs, aquafitness, úszásoktatás, búvároktatás. Nyitva tartás hétköznap 6-22-ig, hétvégén 10-18-ig. Árak: hétköznap 6-8-ig és 16-22-ig valamint hétvégén a felnőttjegy 1 310 Ft, diák- és nyugdíjasjegy 805 Ft, 14 év alatt 630 Ft. Ezek az uszodára és szaunára jogosítanak. Hétköznap 8-16-ig a szauna nem üzemel, ezért ebben az időszakban a felnőttjegy 920 Ft, diák-, nyugdíjasjegy 640 Ft, 14 év alatt 580 Ft. Itt kapható 12 alkalmas bérlet is: felnőtt 13 080 Ft, diák, nyugdíjas 8 060 Ft, 14 év alatt 6 330 Ft.

Budapesten a XVI., illetve XVII. kerületben működtek hi-

degvizű strandfürdők. Ilyenek voltak a cinkotai és a – talán kevésbé ismert, de nagyon közeli – rákoscsabai fürdők. Aztán valamikor a 90-es évek elején sok más, főleg külvárosi hidegvizű strandokkal együtt ezek is bezártak. És hosszú ideig a két peremkerületben nem volt úszás-, fürdési lehetőség egészen 2008-ig. Akkor a XVI. kerületben két uszoda is megnyílt. Az egyik az **Erzsébetligeti Uszoda** (Budapest XVI. Újszász utca 106-108), a másik pedig a **Szentmihályi Uszoda** (Budapest XVI. Segesvár utca 26.). Az Erzsébetligeti Uszodában található: 25m-es medence, tanmedence, pezsgőfürdő, úszásoktatás, szauna, szolárium, füves szabadtéri terület gyerekjátékokkal, pingpongasztallal, tollas-, röplabda-, strandfocipályával. A Szentmihályi Uszodában a szabadter kivételével minden van, ami az erzsébetligetiben. Mindkét uszoda akadálymentesített, és ugyanaz a nyitva tartás: hétköznap 6-22-ig, hétvégén 8-19-ig. Az árak is azonosak: felnőtt belépő (3 óra/alkalom, nyári időszakban 4 óra/alkalom) 1 600 Ft, diák, nyugdíjas (3 óra/alkalom, nyári időszakban 4 óra/alkalom) 920 Ft. Itt is vannak bérletek, családi belépők, 75 percre szóló belépők, idősavós belépők, szauna-, pezsgőfürdődíjak, de ezek olyan sokrétűek, hogy meghaladják e cikk kereteit. Részletes információk a www.uszodak16.hu oldalon találhatóak.

Végül, de nem utolsó sorban megemlíteném a **csömöri Delphin Uszodát**, ami elsősorban a kisgyerekek részére van. Található itt csecsemőúszás, valamint gyermek úszásoktatás. A felnőtt vendégeknek wellness szolgáltatások (szauna, szolárium, masszázs, kozmetika) állnak a rendelkezésükre.

Akik a vizet pici távolságból, a halat viszont annál inkább szeretik, azokat számtalan horgászto várja Pécelen és környékén. A péceli horgászok jobb helyzetben vannak, mint a fürdőzni, úszni vágyók, mert sokkal több horgászto van a környéken, mint fürdésre alkalmas hely. Pécelen is található kettő: a **Csunya-tó**, valamint a **Zöld-Tócsa** horgászto és szabadidőpark.

De található horgászto Ecseren, Gyömrőn, Mendén, a Pécel és Isaszeg közötti üdülőterületen, Isaszegen, Isaszeg és Gödöllő között több helyen, Veresegyházán, Domonyban. A jegyárakba itt sem mennék bele, mert sokrétűek, és a különböző helyek némi eltérést mutatnak. Általánosságban elmondható, hogy a felnőtt napi jegy 3 000 Ft körül mozog.

Még egy dologról szerettem volna írni ebben a cikkben: a péceli szórakozóhelyekről. De amikor kezdtem kutatni az ismereteim közt, valamint a neten, nem sok dolgot találtam. Persze ez attól is függ, hogy mit tekintünk szórakozóhelynek. Kocsma van egy jó pár Pécelen, van több cukrászda is (például itt az ESE-ben), étterem is akad.

A pecelinfo.hu oldalon a Szórakozóhely menüpont alatt összesen két hely kerül említésre. Az egyik a Club 11 Kastélyvendéglő (Pécel, Maglódi út 12.), ami alapvetően egy étterem, ahol alkalmasszerűen szoktak lenni rendezvények: koncertek, retro és modern diszkók, tematikus estek.

A másik hely a Biker's Pub (Motoros Park, Pest felé Pécel legszélén, a körforgalomnál). Itt rendszeresen vannak koncertek (többféle stílusban), egész hétvégés rendezvények, tematikus esték (pl. Valentin-napi parti), bográcsozások. És nem csak a motorosokat látják szívesen.

Ezt a két helyet leszámítva talán még a Tiffany Bowling Club jutott eszembe, ahol a bowling mellett biliárd és darts várja a kikapcsolódásra vágyókat.

Bense Balázs

Nyári táborok Pécelen

Nyári napközi akár 1 napra is!

A Gyermekliget Családi Napköziben.

1-5 és 6-14 éveseknek kis csoportokban, korosztálynak megfelelő foglalkozásokkal. (Kívánságra angol-német nyelvi foglalkozásokkal.) Teljes ellátás (reggeli, tízórai, meleg ebéd, uzsonna). Bővebb információ telefonon vagy személyesen.

Cím: Pécel, Maglódi út 9., telefon: 06-20/993-9045, honlap: gyermekliget.hu

Foci tábor

a Péceli SSE és az Ifjakért, Öregekért és Környezetért Alapítvány segítségével.

Az előző évekhez hasonlóan az idén nyáron is szervezünk foci-táborát a sportpályán.

Időpont: 2012. július 23-28-ig (hétfőtől - szombatig) és 2012. augusztus 6-11-ig.

Foci, foci, foci és konditerem, számháború, strandolás, tenisz, horgászat, karate, karaoke, gombfoci stb...

A tábor önköltséges, díja napi 1500 Ft. Ez fedezi a gyerekek reggelijét, ebédjét és uzsonnáját, ill. a napi innivalót. Mindezen felül most is szeretnénk biztosítani a napi kétszeri gyümölcs-éviést, illetve a vacsorát, hiszen a gyerekek kérésére tervezzük a pályán a sátrazást is. Ezekben kérjük a segítségeteket. Ha összefogunk, gyermekeinknek maradandó élményt biztosíthatunk minimális költséggel.

A tábor részletes programját a jelentkezőknek időben eljuttatjuk. Előzetes a programokból:

Az edzések mindennap kétszer 9.00-kor és 16.00-kor lesznek. Megyünk majd konditerembe, számháborúzni, a gyömrői strandra, kipróbáljuk a fallabdát és a teniszt, karatét, és megyünk horgászni is. Lesz majd játékos csapatverseny, karaoke, gombfocibajnokság, és természetesen focibajnokság. Az utolsó napra pedig családi napot szervezünk apák, anyák-fiúk, lányok focimeccsel, bográcsozással...

Reméljük, jöttök!

Elérhetőség: Dolhai András (06 20 955 6861) dolhaia@gmail.com

Angol-német és kézműves tábor

A Napsugár Nyelvtudó Angol-német és kézműves táborát hirdeti angol és német anyanyelvű vezetőikkel 4-11 éves gyermekek részére.

Az Ön gyermeke biztosan jó helyen van a nyári szünetben, míg Ön munkáját végzi?

Mit lehet csinálni egy kisvárosban a hosszú nyári szünet ideje alatt?

Nyújtson hasznos elfoglaltságot gyermekének, nyelvi napközis táborainkkal, mert:

- gyermeke egész nap jó helyen, jó környezetben van,
- megfelelő társaság veszi körül: láthatja, gyermeke kikkel barátkozik,
- a nyelvi napközis tábor magába foglal egy hét intenzív nyelvtanulást,
- a gyerekek nyelvtudását játékosan, de hatékonyan fejlesztjük,
- a tananyagokat külön térítés nélkül biztosítjuk, az iskolákban is használt nyelvkönyvekből tanulunk,
- a nyelvi tábor a gyerekek iskolai teljesítményét is javítja, mert megszeretik az angol / német nyelvet.

- nyelvtanulás során lehetőségük nyílik az önkifejezésnek egy olyan módjára, amellyel sem a hétköznapokon, sem pedig az iskolában nem találkozhatnak.
- a gyerekekkel egész nap képzett oktatók foglalkoznak,
- teljes ellátást biztosítunk.

A nyelvi, kézműves napközis tábor programja hétfőtől péntekig 8.00-16.30-ig tart.

A tábor helyszíne: Pécel legszebb domboldalán, az Apáca dombon és nyelviskolánkban a Maglódi út 9. alatt.

Időpontok: 07.02-től 08.17-ig, heti turnusokban

A tábor ára: 27.000 Ft / fő /turnus, létszám minimum 6 fő, maximum 12 fő!

Jelentkezni lehet: 06-20/993-9045, napsugarnyelvstudio@gmail.com

A Szamóca Gyermekház nyári táborai

2012. júl. 9-13. Hétfőpróba-bátortábor

2012. júl. 23-27. „Csajsi” tábor (Minden, amit egy kishölgynek tudni kell.)

2012. aug. 6-10. Tündérvárás – mesetábor

A táborok heti díja 19.000 Ft / fő

Napi díj: 4000 Ft/fő

20% kedvezmény kapható testvéreknek és/vagy több tábori hétre való regisztráció esetén.

Tábori csoportjaink 12 fő/hét, melyet a regisztráció sorrendjében töltünk fel.

Cím: 2119 Pécel, Szemere u. 4.

Telefon: 30/592-08-23

Web: www.szamoca-gyermekcentrum.hu

E-mail: sz.agnes@szamoca-gyermekcentrum.hu

Alapítványi napközis tábor

Az Ép Testben Ép Lélek Alapítvány a Boldog és Egészséges Családokért szervezésében.

Alapítványunk 2012. június 18 - augusztus végéig minden héten napközis táborát szervez (kivéve július 23-29-ig, és augusztus 13-17-ig) Pécelen a Spartacus sportpályán (Pécel, Huszár u. 11.) 8-18 éves korú gyermekeknek.

Erdei túrázás, tábori olimpia, mozi, múzeumlátogatás, aquapark, sportág bemutatók, táborúti

Program:

- 07:30 - 08:00 gyülekező
- 08:15 reggeli torna
- 09:00 reggeli
- 10:00 minden nap más izgalmas program: erdei túrázás, tábori olimpia, bográcsozással, kirándulás, mozi (rossz idő esetén), múzeum látogatás (rossz idő esetén), kézműves nap, heti egyszer Aquapark egész nap, sportág bemutatók, kipróbálási lehetőséggel (kézilabda, foci, vízilabda, ökölvívás, tollaslabda, röplabda), minden hét utolsó napján táborúti szalonnasütéssel
- 17:00 tábor zárás

A gyerekeknek egész nap bőséges italt, ételt, gyümölcsöt biztosítunk! Minimum négyszer étkezés!

Részvételi díj: 19.500 Ft / fő / hét

Családi kedvezmény:

35.000 Ft / 2 fő/hét, 49.500 Ft / 3 fő/ hét

Jelentkezni lehet: Magyar Nikolett (06-20/476-43-43)

Forrás:

www.pecelinfo.hu

Még egyszer a kopaszhegyi játszótérről!

Az előző lapszámban már szót ejtettünk a Kopaszhegy Egyesület játszótérért folytatott erőfeszítéseiről. Az összefogás egy szép példájával találkoztunk, s mivel egy nagyszerű kezdeményezésről van szó, ezért magukkal az Egyesület tagjaival beszélgettünk a tervekről.

Verőfényes kora nyári időben, kék ég, hétágra sütő nap, indulok a beszélgetés helyszínére. Valóban csupa zöld itt minden, az út bal oldalán erdősáv húzódik, jobbra pedig új építésű sorházak. Az út kicsit poros, kicsit girbe-gurba, esővájta. Az utak aszfaltozása még itt is hátra van. Elhaladok egy parlagfűvel „ékesített” telekrész mellett is, amely felhúzódik egészen a domb tetejéig. Szép nagy terület, kár hogy kihasználatlan – gondolom.

Beszélgetőtársaim két mosolygós, lelkes és optimista fiatal édesanya, **Grosschmid Júlia** és **Ferenczi Orsolya**. A civil életben Juliának idegenforgalmi és szállodamenedzsment a szakterülete, Orsolya pedig irodavezető, de jelenleg mind a ketten gyed-en vannak.

Kérdezem, mi hozta őket Pécelre, hiszen Budapesthez közel több szép fekvésű városka is van, valamiért „kitűntünk” a többi közül?

A két család Budapestről illetve Szentendre/Nagykovácsi és Budapest után költöztek ki Pécelre 3 évvel ezelőtt. Megfogtak őket Pécel Budapesthez való közelsége, a szép környék, a jó levegő, az erdő közelsége a csendes környezet. Kisgyermekes családoknak ideális környezet.

Az ide költözött fiatal családok csakhamar jó barátságba kerültek egymással. Gyakran tartanak közös összejöveteleket, de például nagyon sikeres volt a szemétszedés is, amit a környéken szerveztek. Szinte valamennyi család képviseltette magát!

Kis családottságot érez a lányok hangjából, amikor arról beszélnek, hogy az ingatlanértékesítő ígéretei szépek voltak: hamarosan termálfürdő, 4 csillagos tranzitszálloda, óvoda fog épülni, ami megnöveli majd a megvásárolt ingatlanok értékét, de sajnos ezekből a szép ígéretekből időközben semmi sem valósult meg!

Az idő múlásával azonban rá kellett döbenniük, hogy az Önkormányzat anyagi forrásai híján hiába várják az utcák aszfaltozását, vagy a vízelvezető árok, az óvoda stb. megépítését. Ahogy mesélték, az egyik nagy csalódás a vízelvezető árok hiánya volt. A környéken esőzések alkalmával akkora a sár, hogy dagonyázni lehet benne, autóval is alig lehet közlekedni, hát még gyalogosan vagy babakocsival! „Egységben az erő!” szókták mondani. Ez adta az apropóját a Kopaszhegy Egyesület megalakulásának 2012. februárjában.

Mutatják, nézzem csak, kis zsebkendőnyi telken a családok mini játszótérek építettek a csemetéiknek, hintával, csúszdával, homokozóval! De hát alig férnek, és bizony ezek a kis játszóeszközök is pénzbe kerülnek a családoknak. Arról már nem is beszélve, hogy a gyerkőcök el vannak szeparálva egymástól. Mennyivel jobb lenne egy közös játszóhely, nem igaz? Nem kellene folyton „szomszédolni”. Ugyan van Rákoskeresztúron is szép, bekerített és gondozott játszótér, de az messze van. Miért utazzanak a családok több kilométert, amikor itt Pécelen is megteremthetők a feltételek?

Arra gondoltak, hogy ha máshogy nem, akkor saját erejükből érik el a céljaikat az élhetőbb környezet kialakításáért.

Mivel a beígért óvoda a mellékelt képen látható területen (Maros u. – József Attila utca által határolt rész) nem épült

meg, és amúgy az ÁNTSZ óvoda létesítésének céljára korábban az engedélyt amúgy is megadta, ezért arra gondoltak, hogy a gyermekek kulturált és biztonságos játéktérnek kialakításáért egy olyan játszótér megépítése lenne a célszerű, ahol a gyerekek és a szülők egyaránt jól érezhetik magukat. Játékok kicsiknek, nagyoknak és sportolási lehetőség a szülőknek.

A kiszemelt földterület magánkézben van, ezért először is a tulajdonost kellett meggyőzni arról, hogy egy karbantartott és megfelelően felszerelt játszótér a számára is megfelelő befektetés lesz. A tulajdonos már beleegyezett bár a papírmunkák még hátra vannak.

A helyszín felé jövet magam is láttam a rengeteg gyomot, a parlagfűrengeteget. Mivel sokan allergiások erre a növényre, az irtása pedig ezen a környéken nem igazán működik, a játszótér megvalósulása esetén erre sem lenne gond, a folyamatos irtás biztosítva lenne. Ez mind a tulajdonos, mind az Önkormányzat, mind pedig a lakók számára megnyugtató és jó megoldás lenne.

Az Önkormányzat korábban ajánlott ugyan játszótérnek alkalmas másik területet, de olyan helyen, amelynek megközelíthetősége nem ideális pl. babakocsival, kisgyerekekkel, mivel a domb tetején található. A kiszemelt telek viszont mindent tekintetben megfelelő. Közel van az országúthoz, jól megközelíthető bármilyen közlekedési eszközzel, a fekvése is lehető legjobb.

Most jön egy nagy sóhaj! Mi az, ami hiányzik? Leginkább természetesen a pénz! Hogyan lehetséges több millió forintot előteremteni saját erőből, mindenfajta támogatás nélkül? A válasz: adományokból. Az Egyesületnek van egy bankszámlája, ahová bármilyen – akár jelképes – összeget át lehet utalni. Nem magánszámlára megy az összeg, hanem egy legális, bejegyzett Egyesület számlájára. A befizetések nyomon követhetők. Ha valamilyen oknál fogva a projekt nem valósulna meg – ami remélhetőleg nem fog bekövetkezni – mindenki visszakapja a befizetett pénzét!

Az előkészületek megtörténtek. Van plakát, elkészült a szórólap, amelyről értesülhetnek a lakók a kezdeményezésről. Hamarosan – ahogy mondák, amint lesz egy kis idejük, hiszen mindannyian családanyák, elsősorban a gyermekeikkel és a háztartással foglalkoznak, mint minden más kismama – elkezdik teríteni a szórólapokat. Ez bizony időigényes feladat!

Júlia és Orsolya kiemelték, hogy örömmel vennék helyi vállalkozók jelentkezését, akik pl. a tereprendezésben, parkosításban, játékszerek elkészítésében és kivitelezésében a segítségükre lennének! A Péceli Vízművek már jelezte a segítő szándékát, munkagépeikkel megtisztítják a területet. Az anyagi felajánlásokon felül szakmai segítség (pályázatíró) és alapanyag-hozzájárulások (kerítés, gyöngy kavics stb.) tudnák gyorsítani a játszótér elkészültét!

Szeretnénk biztatni a péceli vállalkozókat, vegyék fel a kapcsolatot az Egyesülettel (e-mail: info@khe.hu), hiszen közös ügyért dolgoznak, ha tudnak segítsenek!

A Kopaszhegy Egyesület számára továbbra is a Raiffeisen Bank – **12011739-01342083-00100002 számlaszámra lehet adományokat befizetni!**

Minden forint számít!

Ezúton is köszönnek minden – legyen az bármily csekély, de számukra óriási – felajánlást!

Péntek Szilvia

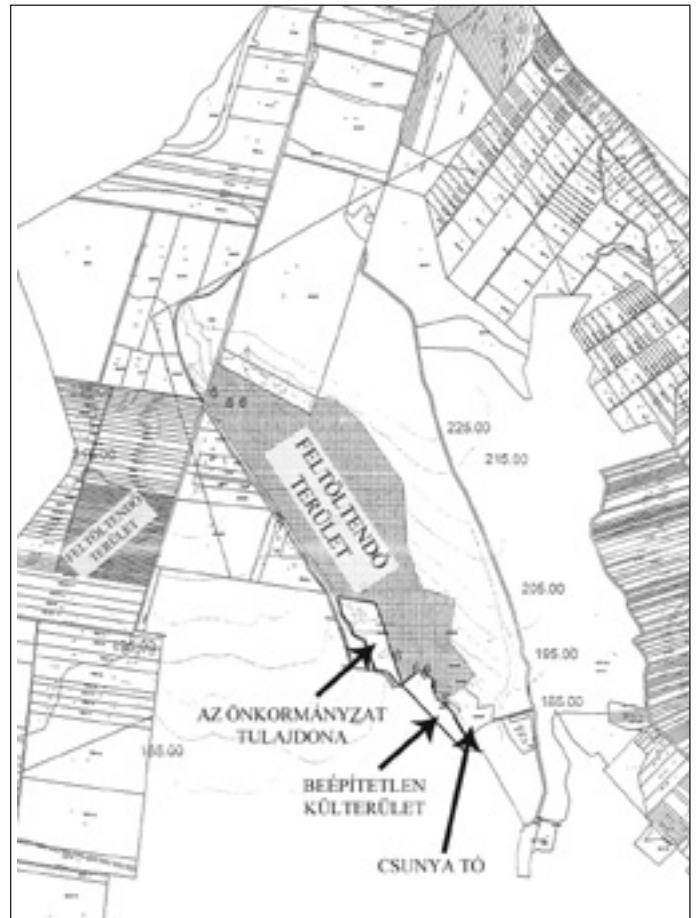
Marad a Csunya-árok?

Rövid visszatekintés

Lapunk 2010. márciusi és júniusi számában részletesen beszámoltunk arról, hogy a Csunya Erdőbirtokossági Társulat tulajdonában lévő Csunya-erdőben az árok feltöltése elkezdődött. Rosza István elnök úr kérdésünkre akkor elmondta: „A felmérés szerint ez 22 hektár terület, mélysége néhol eléri a 20 métert... A feltöltéshez szükséges terveket elkészítettük, jóváhagyta a Földművelési Minisztérium, az Erdőfelügyelőség, a Vízügyi és Környezetvédelmi Minisztérium... Megkötöttük a szerződést a Koch és Társai Kft-vel 2007. május 3-án a terület feltöltésére... Az Erdőfelügyelőség eredetileg úgy adta ki az engedélyt, hogy földdel kell a feltöltést elvégezni. Fellebbezésünk után módosította: hulladéknak nem minősülő inert anyagra, és a felső 2 méteres rétegnek kell termőföldnek lennie.”

Az Eleven Egyesület 2010 őszén kezdte küzdelmét az erdő feltöltése ellen. Jogi eljárást indított az ügy kivizsgálására, majd kiderült, a területen források vannak, amik védeltséget élveznek.

Apróné Orosz Margit

A Péceli Csunya Erdőbirtokossági Társulat tulajdona az erdőt átszelő úttól a Kelő felé eső terület

Országos védelem alatt vannak a Csunya-erdei források

A Közép-Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 2012. május 22-én kelt határozatában a Csunya-erdei forrásokat és az ún. védőövezetüket országos védelem alá helyezte.

A Felügyelőség döntését négy helyszíni vizsgálat előzte meg, amit az elmúlt téli és tavaszi időszakban végeztek el. Az Eleven Egyesület által kezdeményezett vizsgálatok során megállapították, hogy a fakadó vizek hozama meghaladja a törvényben meghatározott percenkénti 5 litert.

Az ügy nagy valószínűséggel a tulajdonosok, illetve az erdőben a közelmúltban hulladékkezelési tevékenységet folytató cég fellebbezésével másodfokon fog folytatódni.

Mivel az országos védelem az erdőnek csak egy részét érinti, a védőövezeten túli területek sorsa még mindig nem megnyugtató. Emiatt az Eleven Egyesület az erdő országos védelemmel nem érintett részterületeinek helyi védetté nyilvánítását kezdeményezte Pécel Város Jegyzőjénél. A természetvédelmi törvény szerint védetté nyilvánításra bárki javaslatot tehet, amit a helyi jelentőségű védett természeti terület esetében a települési önkormányzat rendeletben határoz meg.

Remélhetőleg a teljes erdőterület védetté nyilvánításával mind

az Önkormányzat, mind a civil szervezetek, mind a lakosság hatékonyabban tud fellépni a közelmúltban előfordult nagymértékű természetkárosítás ellen, illetve az eddig bekövetkezett károsodás csökkentésének, megszüntetésének érdekében.

Szilágyi Dóra

Pályázatunk eredménye

Az ESE Híradó szerkesztősége pályázati felhívást tett közzé a péceli általános iskolák 7. és 8. osztályai részére. Tankönyvbe illeszthető, rövid történeti áttekintés készítését kértük Pécelről, amivel célunk volt, hogy a közösségi kötődés erősödjön a Pécelen lakó, Pécelen tanuló általános iskolások között.

A megjelölt határidőig (május 25-ig) 5 pályamű érkezett, amit **6 tagú zsűri: Belláné Jenei Sára, Heltai Miklós, Hovanyecz László, Juhász József, Lestyán Péter, Némethy Mária** bírált el. *A pályázat fővédnöke Rostoványi Zsolt*, a Corvinus Egyetem rektora volt.

A zsűri egyetértéssel hozta meg döntését. Abban sem volt vita, hogy a nyertesnek kiírt 100 ezer forintos díjból 60 ezer forint legyen az első helyezetté, a megosztott második helyezettek pedig 10-10 ezer forintos díjazásban részesüljenek.

Néhány gondolat az értékelésekből:

„Noha egytől egyig kiváló és szemléletes írások születtek, a legalaposabb, a történelmi áttekintésen túl a földrajzi leírást is részleteiben nyújtó, stílusában is igényes pályázat a Petőfi Sándor Általános Iskola 7. osztályosainak alkotása. A dolgozat rendelkezik a leggazdagabb forráslistával, melyek alapos munkáról árulkodnak. A 7. osztályos tanulók pályázatából meggyőzően sugárzik, hogy szeretik városukat, és kiválóan ismerik is azt.”
(*Rostoványi Zsolt*)

„Nehéz összefoglalni évszázadok eseményeit, történéseit röviden, lényegre utalóan, közérthető, gyermekek számára olvasmányos, tankönyvbe illeszthető formában. A pályázók más-más szemszögből közelítették meg és értelmezték a témát. Eltérő stílusban elrendezésben szerkesztették meg gondolataikat. Mindannyian adtak történeti áttekintést. A legfontosabb adatok, nevek mindenütt megjelennek, de mindegyik munkában vannak eltéré-

sek, melyek az egyéni elképzeléseket tükrözik, mint ahogy az is eltérő, hogy ki mit emel ki.” (*Belláné Jenei Sára*)

Köszönjük a bírálatban résztvevők körültekintő munkáját!

A díjakat a pályázók saját iskolájuk tanévzáró ünnepségén vették át egyesületünk képviselőjétől.

Köszönjük az értékes pályaműveket, és valamennyi résztvevő diáknak további sok sikert kívánunk!

Első helyezést kapott:

PIOK Petőfi Sándor Általános Iskola Tagintézmény 7.A osztály

Osztályfőnök: *Székiné Sellei Anikó*

Díjazás: 60.000 Ft

Megosztott 2. helyezést értek el:

– **PIOK Petőfi Sándor Általános Iskola Tagintézmény 8.B osztálya**

Osztályfőnök: *Kopfer Katalin*

Díjazás: 10.000 Ft

– **Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda 8. osztály**

Felkészítő tanár: *Almási Zsuzsanna*

Díjazás: 10.000 Ft

– **Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda 6. osztály**

Felkészítő tanár: *Almási Zsuzsanna*

Díjazás: 10.000 Ft

– **Madaras-Ősz Botond – PIOK Szemere Pál Általános Iskola 8.C osztályos tanulója**

Osztályfőnök: *Gál Mónika*

Díjazás: 10.000 Ft

Amit nekünk tudnunk kell Pécelről

Az első díjas pályázatmunka

Némethy Mária átadja az első díjat Bana Henriettának

Pécel, a „völgyváros”

Bármerről közelítjük meg a várost, enyhe lejtése van az utaknak. Nem is csoda, hiszen településünk a Gödöllői-dombság és a Maglódi-dombhát völgyében, a Rákos-patak két partján

fekszik. Ideális lakóhely, szélsőséges időjárás hatás nélkül, védett, festői környezetben, közel a fővároshoz, Budapesthez. A „köldökzsinór” a Budapest-Miskolc vasútvonal és a rendszeres autóbusszjárat, mellyel fél óra alatt eljuthatunk a pezsgő-nyüzgő fővárosba. A település kedvelt kirándulóhelye a fővárosiaknak, hiszen rövid idő alatt kellemes levegőjű természeti környezetbe érve pihenhetik a ki a zajt, a nyomasztó hétköznapiok lüktető egyhangúságát. Megismerve a várost, sokan választják végleges otthonuknak, ezért nő évről-évre a lakosság száma, ma meghaladja a 15 ezret. A város legmagasabb pontja dél-kelet felől 301.8 m magasan a „Bajtemetés”. Nevének eredete homályos, de a legenda szerint annak a Bay nevű kondásnak állít emléket, akit török portyázók vertek itt agyon. Varga Misi bácsi kutatásai szerint azonban a források az 1700-as évek temetőjeként említik ezt a helyet. Az északra eső magaslati pont, a „Látóhegy” pedig azzal érdemelte ki a nevét, hogy tiszta időben a Dunáig is ellátni innen. A dombok lábának is nevezhetnénk e változatos tájat, hiszen kanyargó főútjai, a főutakról nyíló utcáskák, a városközpontot övező „topolyosban”, a Rákos-patak árterületén érik el mélységüket. „A belterületet körülölelő határrészeket a múltó történeti idő oly nevekkal keresztelte el, hogy azok felejthetetlenül élnek lakosságunk ajkán...” (Varga Mihály)

„Látóhegy”, „Várhegy” és az annak talpához simuló „Csu-

nya”, „Királytelep”, „Hársas”, „Csatárka” és „Boncsok”, „Sukoró”, „Emberölő”, „Locsod- és Forró-puszták”, a „Paphegy”, a „Kelő”, a „Kopaszhegy”, mind megannyi mesélő kirándulóhely.

Amilyen változatos városunk felszíne, a növény- és állatvilág is hasonlóan tarka képet mutat. Határaink jellemző növényei: akác, tölgy, szil, platán, hegyi juhar, kőris, fenyő, a kertekben a gyümölcsfák minden fajtája megél. Cserjék bokrok, sőt még nádas is színesíti ezt a képet. A „Korona-erdőben” vad-disznók, sőt még őzek is megbújnak, de rókák, mezei nyulak, ürgék, hörccsögök, pockok, egerek vakondok és sünök serege is okozhat bosszúságot a kiskertekben. Természetes vizeink, a Rákos-patak és Csunya-tó partja-völgye vízisiklók, gyíkok, békák élőhelye. Madárvilágunk is nagyon gazdag: fogoly, fácán, szarka, harkály, fenyőrigó, sárgarigó, fecske, vadgalamb mind-mind együtt élnek velünk.

Pécel az ország egyik legrégebbi települése

Egyes források szerint a település már az új kőkorban, a neolitikumban is lakott volt, erről a Nemzeti Múzeumban őrzött „péceli-leletek” tanúskodnak. Az első feljegyzett régészeti lelet egy hosszú, vasból készült dárdaacscsúcs, mely 1853-ban került felszínre.

A réz- és bronzkorszak, valamint a későbbi korok leleteit tartalmazó gyűjtemény alapján az ókor egy meghatározott szakaszát „péceli kultúrának” (Kr.e. 2000-1900) nevezik az archeológusok. A temetők – melyek környéke volt első telepeseink lakóhelye – tanúsága szerint az előkerült avar kori, honfoglalás kori használati tárgyak, ékszerek is bizonyítják, hogy a település fekvésénél fogva mindig is alkalmas volt a megtelepedésre, pl. a Várhegyen bronzkori földvár létezett. A város nevének eredete számos kutatás-bizonyítás témájával szolgált. Varga Misi bácsi tényként említi, hogy Pécel neve elsőként egy 1152-ben kiállított oklevélben tűnik fel. Valószínűleg egy birtokos család neve rejlik a település nevében is, a Péceli családé, mely az egykor itt élt negyven besenyő nemzetség egyikének, a Pecheli nemzetségnek a leszármazottja. Pécel múltjának kutatása során sok kapcsolódást fedezhetünk fel hazánk történeti eseményeivel: IV. Béla királyunk itt verte le fiát, a lázadó István herceget.

Buda török kézre kerülésétől, 1541-től, a Hódoltság szerve része lett, sokat szenvedett a település a török uralom alatt, és a századfordulóra szinte elnéptelenedett. Az 1600-as évek elején már a Fáy és Kajali család birtoka volt, és szép lassan ismét benépesült. Ráday Pál kuruc diplomata Kajali Klárát vette feleségül, így a birtok házassági hozományként a Ráday család birtokába került. Az 1848/49 forradalom- és szabadságharc idején Klapka I. hadteste a Várhegyen vonult keresztül az isaszegi csatater felé – sok péceli harcolt a honvédseregben és állt be nemzetőrnek. A II. világháborúban többen elesetek a község lakosai közül, hiszen Pécel épp a front vonalába került 1944 utolsó hónapjaiban.

Pécel, a büszkeség forrása...

A középkorban szokásos birtokadományozások következtében településünknek számos tulajdonosa volt az évszázadok folyamán. A leghíresebbek mind valamiféle országos főméltóságot viseltek: Péceli Péter nádorok jegyzője, Péceli Benedek a Zsigmond- és Hunyadi-kor országos híru ügyvédje, Szemere Pál, akinek az apja szerzett birtokot Pécelen, és aki Pest-Pilis-Solt vármegye alügyésze, nem mellesleg nyelvújító irodalmár, Kazinczy és Kölcsey „harcostársa” az irodalmi harcokban, Arany és Petőfi jó barátja. Több nagyhíru nemesi család kúriája ékesíti

városunkat: a Fáy-kastély, amely ma középiskolai kollégium, a Ráday-kastély, mely méltán legnagyobb értéke a városnak, a barokk építészet egyik remeke. A 18. században a szellemi élet kiemelkedő központja volt, értékei mára a közönség számára is nyilvánosan megcsodálhatók. A Pekáry-kastély ma a Városi Művelődési Ház otthona. Báró Korányi Frigyes világhíru belgyógyász kastélyára ma már nehéz ráismerni, a Szent Erzsébet Katolikus Iskola működik az átépített épületben. A felsorolásból nem maradhatnak ki azok a nyaraló- és villaépületek, amelyek mindkét városrészen megállásra – a csodálatra készítetik a látogatót. Az „India” nevű városrész – a vasút túloldalán – kedvelt pihenőhelye volt a polgári világ legtehetősebbjeinek, akik közül említést érdemel Dr. Bárczy István, a főváros főpolgármestere, később igazságügy-miniszter, szép villája ma szociális otthon. A Francsek-villa tulajdonosa Francsek Imre építész-mérnök, akinek híres alkotásai a fővárosban találhatóak, és neki köszönhető az India-telep vízellátására létesült első vízmű. Említést érdemel még a Lóri-lak és a Cserneczy-lak, szépségüket már csak nyomokban őrzik. A település másik oldalán is áll néhány villaépület, például a Zeneiskolának ad otthont az egykori Erdey-Grúz villa vagy a Szilágyi kastély, amely ma szintén szociális otthon. A szép épületek mellett utca- és közintézményeknek, műalkotások őrzik a város híres szülötteinek és polgárainak emlékét, munkásságát. Ismerje meg mindenki a nevüket! Életük és tevékenységük városunkhoz köthető, sokat tettek érte a múltban:

Ráday Pál, II. Rákóczi Ferenc titkára; Ráday Gedeon, költő, irodalmár; Szemere Pál irodalmár, költő, nyelvújító, a Kisfaludy Társaság-és az Akadémia tagja; Neményi Ambrus híres publicista, hírlapíró; gróf Fáy István zeneszerző, Liszt Ferenc barátja; Zsigmondi Vilmos az őskori leletek lelkes bűvára; Mihály Dénes rádiótechnikus, feltaláló; Báró Korányi Frigyes és Sándor, világhíru orvostudósok.

A közelmúlt és a jelen lokálpatriótái is tiszteletet és megbecsülést vívtak ki életművükkel, mellyel gazdagítják Pécel város szellemi kincstárát: Faragó Laura népdalénekes; Karsai Zsigmond népművelő, táncművész, festőművész; Varga Mihály helytörténet-kutató; Lázár Ervin író; Pannonhalmi Zsuzsa keramikus művész; Fésűs Károly szobrászművész.

Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy egy gazdag múltú és eleven jelenű iskolaváros lakói lehetünk, mely napról-napra szépül, gyarapodik. Számos intézmény szolgálja a város polgárainak szellemi fejlődését, bölcsődétől óvodákon, általános és középiskolákon át, teológiai főiskoláig. A múlt emlékeinek gondozására létrejött Helytörténeti Kávészó megnyitását méltó kezdeményezésnek tartjuk. Pécel megérdemli, hogy történetére sok generáción át emlékezzen, aki itt él, immár egy városi rangú településen.

Munkánk összeállítása során a következő **forrásmunkát** használtuk fel:

- Varga Mihály: Pécel története
- Nagy Lajosné: Lakóhelyünk: Pécel c. írása
- Juhász József: Átkelő Pécelen
- Pécel Nagyközségi Tanács kiadványa (1990): Pécel
- Tájak, korok, múzeumok kiskönyvtára 727: Pécel – Séta a városban

A pályázatot készítették:

A PÍOK Petőfi Sándor Általános Iskola Tagintézmény 7. a osztály tanulói:

- Bana Henrietta
- Baranyai Krisztina,
- Gáti Klaudia

Osztályfőnök:

- Székini Selli Anikó

Magyar forgatókönyv

Bacsoni István életút

Utánközlés (ESE Híradó 2001.)

Bacsoni István

Bevezetés

Mikor a magyar ember hősi halottainak ünnepi gyászt hirdet, akkorra már sokat ütött a méltatotton.

Az „Ezerszer messiások a magyar messiások” nemzeti balsorsunk a honfoglalásnál kezdődhetett. Ady a XX. században sóhajtotta felismerésé, hátha egyszer a magyar ugaron majd tehetnek valamit. A magyar messiások. Valahol, valamikor. Ady után ötven évvel, a hatvanas, hetvenes évek Pécelén Bacsoni István sorsából összegezhettük, Pécel is része a magyar ugaranak.

2001. július 17. Pécel, katolikus temető, Bacsoni István temetése

A halál misztériumát a még itt maradtak búcsúszertartása, a temetés rendezői földivé, ember által elviselhetővé. A „Ments meg engem Uram az örök haláltól” könyörgésben megrendül a lélek és búcsúzik. Bacsoni István ravatala körül több mint kétszáz ember: szomszédai, munkatársai, ismerősei, tisztelői, barátja, Pécel város vezetői jelentek meg búcsúzni. Szerető családtagjainak fájdalmas, lélekben megtört zokogó könyörgése Bacsoni István halottas ágyánál mélyen megrendítő volt, de itt a ravatalnál a nem enyhülő gyász hangtalan gyötrelme kifejezte, hogy so-

kat szenvedett lelkét még vigyázzák, a család még nem tudja elengedni, nem tud elbúcsúzni tőle.

Mint ahogy Ápoló Otthonunk falai, szobája, kapaszkodói és kapaszkodót adó nővérekéi, vezetői is elbúcsúzhatatlanul tartják még emlékét. Nincs erre magyarázat. Szellemét a betegség elkenődni igen, de legyőzni nem tudta. A szellem hatalma csak a kortársak kicsinyítő emlékezetének múlása után tör fel a történelemben. Az emberiség ereje mindig egy emberből tudott csak fakadni évekkel, évtizedekkel, évszázadokkal és évezredekkel az ember után. A ravatalnál Alexovics Győző Babits Mihály versével búcsúzott egykori munka- és küzdőtársától. Munkásságát méltató ünnepi beszéddel a város vezetője emlékezett Bacsoni Istvánra. Az elhangzott eskü Bacsoni István szellemének megőrzésére, munkájának folytatására volt a fogadalom. Márkus János esküdött.

És az Úr 2001. esztendeje júliusának 17. napján a péceli katolikus temető ravatala fölött az egekből zuhogni kezdett az eső. Ilyenkor – mondják – az Isten is sír. A fekete és színes esernyőkön, mint rögdarabok koppantak az esősepek.

Emlékezz ember: porból vagy, és porrá leszel.

Kit temettünk?

Bacsoni István 1922. október 12-én Alsórajkon született. Édesapja kerégyártó-bognár volt, és erdélyi menekültként a világválság éveiben családjával a helyről helyre vándorlás minden küzdelmét átélte. Szentpétervár, Budapest, Alsómánpusztá, Zalavár, Keszthely, Szeretfalva, Szilágysomlyó, Budapest, Pécel voltak e „vándorlás” állomásai.

Bacsoni István bogárné és ács tanonként magánúton elvégezte a négy polgárit, magánúton leérettségizett. Az 1947-ben megkezdett Műszaki Egyetemet csak munka mellett tudta 1955-ben befejezni esti tagozaton. 1949 óta élt Pécelen. A KPM-ben 1951-től egyre magasabb beosztásban dolgozott.

1972. augusztus 1-jén a KPM Közúti Beruházó Vállalat létesítményi főmérnökekét hagyta el Magyarországot. Miért?

1963-71 között nyolc év alatt a semmi-ből építette meg Pécel teljes közművét, ezért bűnhődnie kellett.

„Kétéves rendőrségi, ügyészségi és já-

rásbíróági meghurcolások (sajtó útján is, péceli cikkek) és megaláztatások úgy kimerítettek és elkésérítettek, hogy nem éreztem magamban olyan további lelki erőt, hogy megtépázott tekintélyemet és közéleti elismerésemet a nagy tömegek előtt újra megszerezsem. Ezért hazámat a tárgyalások lezárása után, feladva minden eddigi eredményemet 50 éves fejjel elhagytam.” (Részlet 1983. október 10-én írt önéletrajzából.)

Egy szakmájában elismert, magas beosztású építőmérnöknek, aki az akkori politika előtt sem volt fekete bárány, miért kellett családját, életművét, házát, hazáját elhagyni? – kérdezhetik a történet gyökereit nem ismerő fiatalok, és a Pécelre újonnan költözők.

Tanúk padján: Bacsoni István (előszőr)

Részlet Seszták Ágnes 1988-ban megjelent „Pistám, Isten hozott” című cikkéből:

„Úgy kezdődött, hogy nagyon bosszantottak a péceli közállapotok. Itt laktam a családommal, és naponta láttam az elhanyagolt utakat, a medréből folyton kilépő Rákos-patakat, a csutkatüzelésű sparhertokat, a budikat. Miközben itt

A Bacsoni család síremléke

élünk Budapest kapujában. Miért kell ennek így lenni? – tettem fel magamnak a kérdést.

Azelőtt szívesen lakott itt az úri közeosztály: színészek, katonatisztek, később a kitelepített arisztokraták. Egy úriasabb, szűk rétegnek építettek ugyan törpe-vízművet, de hát ez nagyon keveseknek nyújtott jó vizet. A kutak nagy részéből fertőzött víz folyt, golyvás, guvadt szemű asszonyok cipelték a kannákat évszámra. Hogy ez engem, mint főmérnököt miért érdekelt? Jó kérdés. Igaza van. Megvolt a családi házam, a 600 négyszögöles telkem, három gyermekem, olyan almáskertem, amilyen kevés volt a környéken. Mégis, miért izgatott a dolog? Valamikor a 60-as évek elején úgy tetszett, elérkezett a pillanat, hogy meg lehet alapozni, persze csak finoman, egy kis lokálpatriotizmust. Hatni lehetett az emberekre, úgy láttam, lelkesíthetők valami jó cél érdekében. Először szövetségeseket kerestem. Pécel tele van nagyszerű nyugdíjas szakemberekkel: pénzügyesekkel, vízépítővel, jogással, könyvelővel. Arra gondoltam, ők lesznek az én igazi híveim. Természetesen először vízi társulat-félre gondoltam. Hol volt még akkor a gmk, meg a kisszövetkezet! Szigorú központi elosztás uralkodott, merev államigazgatási struktúrával. Az új gazdasági mechanizmus még csak messzi álom. A tanácsokban úgy gondolkoztak, csak igazodni felfelé, ha semmit nem csinálnak, nem kezdeményeznek, nem lesz semmi baj. Akkor még javában működtek a járási tanácsok is.”

Emlékező: Cser László

Még az 50-es évek elején ismertem meg Bacsoni Istvánt. Kíváncsi voltam rá, hiszen érdeklődésemet felkeltette a szépen művelt gyümölcsös kertje, valamint a kertben fizikailag sokat munkálkodó ember maga is. Tanácsstag voltam, amikor a vízműtársulat szervezését elkezdte. Akkoriban Pécelen csak törpe-vízmű volt, az indiai részen látta el a valamikori nyaralónegyed házait. A vízműtársulatnál Riediger Béla, dr. Varga László, Kiss István, dr. Szabó Tivadar és a többiek (lásd a Társulat tablófényképét) segítettek a szervezőmunkát. Nehezen indult a lakosság és a tanács meggyőzése is, hiszen az emberek a saját érdekeiket is félreértelmezik. A „vízmű-pártiak” házról házra járva buzdították az itt lakókat, én magam is részt vettem a meggyőzésben és a kompromisszumok megkötésében. Mert ő közelről nehéz ember volt, tántoríthatatlan, akaratos és akadályt nem ismerő. Itt volt például a péceli gázvezeték-építéssel kapcsolatos probléma, nem volt a lakossági gázvezetékre még törvény, lehetetlennek tűnt építeni. Baczo-

Bacsoni István kertjében

ni István tűzön-vízen keresztül áttörte a jogi akadályokat is. Nagy akaratú ember volt, meggyőződése, hogy egy település közművesítése szent ügy. Nem magának épített, egyetlen fillér sem tapadt sem az ő, sem munkatársai kezéhez. Sőt! Mindenek előtt tartotta a Társulat érdekeit, ehhez minden lemondásra hajlandó volt, gyakran kiméletlen volt magával és másokkal is. A tervek végrehajtásában elszánt küzdő volt, kitérte az átadás határidejét, napra pontosan, és ezt nem lehetett nem betartani.

Amikor elkezdődtek a feljelentések, nem fogadott ügyvédet, saját magát védte. Én minden tárgyaláson részt vettem, és láttam, hogy a megaláztatásokat erővel bírja, nem mutatta, mi zajlott le benne. (!!) Tisztelettel voltak iránta az emberek, nagyon nagy tekintélye volt, ez igazából óriási bátorságából fakadt. Szerintem nem mondható, hogy szerették az emberek, de számolt vele mindenki, a küzdőképessége, tudása, bátorsága, munkabírása miatt. 1963-tól 70-ig, 7-8 év alatt a vízellátás, a földgázvezeték, a szennyvízcsatorna és a főutak burkolása elkészült. 25 évvel haladta meg Pécel 1971-re a környezetét. Befejezett művet hagyott itt 1972-ben, amikor szolgálati útlevelével éjjel útra kelt Pécelről Németországba. Sokan tudtuk, hogy volt még egy terve: melegvízes fürdőt építeni! Abszolút becsületes ember volt, nem ismerte az engedékenységet a Társulat érdekében, a „maradék” anyagok elkergetése sértésnek számított nála. Hogy mi lett volna, ha itt marad – kérdezem –, és miért nem épült fürdő, amikor visszajött? Más ember jött vissza. Az építési

lázát lecsillapították az itteniek újra, és bár igazi sikereket ért el Németországban is, az ereje, az akarata már nem volt a régi.

Emlékszem még arra a hangulatra, amely Pécelen az elutazása után volt. A közéletben még 10-15 évig fennmaradt az alkotó kedv, óvoda, utak, csatornák, orvosi rendelő, iskola, gimnázium, tanácsház épült, hiszen a KÖZMŰTÁRSULAT itt maradt tagjaiban az ő szellemisége hatott. Szellemisége nem most, amikor eltemettük, hanem a 90-es években hunyt ki a közéletben. Bacsoni egy csodálatos ember volt, nagyon tehetséges, aki jót akart Pécelnek.

Visszatérve szeretne volna, hogy gyógyfürdő és múzeum épüljön Pécelen. De erre már „Társulatot” nem tudott létrehozni. Sokadik gyümölcsös kertjét, amelyet hazatérte után telepített, megcsodálhattam. A fiatalok talán már a nevét sem ismerik.

Teleobjektív a mából

Oly időket élünk, mikor a kor nagyon nehezen találja meg új embereszményeit. A LEG-ek a hősokeket helyettesítik. Így lett Toldi Miklósból mára body-building világbajnok, Kossuthból, Széchenyiből, Lincolnból a legtöbbet beszélő pártszónok.

A technika médiacsúcsot dönt a globalizációs világban, és családtaggá vagy kedvencé teszi egy percre egyetlen legjobbját, legszebbjét a pillanatoknak mosóporból vagy királyból. Az úr az ember és a glóbus között egyre nagyobb. Az úrból jövő üzenetek vételéhez készülékek kellene, és adagolva kapod, mit, hogyan kell látnod, érezned és vásárolnod. A globál lépték miatt csak manipulálva tudunk emberrel együttérezni, kapcsolatot létesíteni környezetünkkel.

A manipulált emberi agy nem ad világos utasítást a gondolkodásnak, az érzékeknek; tapasztald meg a fehéret! Ládd, ez a fehér! És milyen lesz a fehér, míg fényben látva tudsz látni? Ezt a látást add tovább a fénylátók halk hangján a gyerekednek. Sokféle utasítást kap az ember belülről és kívülről. A XXI. század embere meg van zavarodva, a világ és kicsinysége között keresi, amiért megszületett, amiért ember, és a szivárvány színei közt keresi megvakítva a fehéret. Az ember nem fehér, és mégis fájának fehéret keresi. Mindig rosszul állított objektívet használ. A messzi sztárokat családba fotózza, és végtelen távolságra csavarja az objektívet, ha a mellette kezét nyújtó ismerősről képet készít. Nem tud, vagy nem akar hinni a fülének, a szemének, az érintésének. Miért? Manipulált? Bizonytalan? Irigy?

Bacsoni István és Némethy Mária az ESE ápoló otthonában

Hát akkor miért keresi fájának fehéreit? A halál után már könnyű meglelni a feketében a fehéret. Magyar földön csak halott hősök élnek immár. Pécel is része a magyar földnek. Akik itt élnek, éltek, általában letörtek, letörnek Pécelből egy darabot. Zsebre teszik, építetik, kedvükre szépítik, vagy csak használják, használták, mint X helyrajzi számú tulajdonukat, és várják, várták a csodatévő fehéret. A legendák csodatévő fehére 1949. december 30-án Pécelre költözött. Úgy hívták: Bacsoni István. Valamiért egy darabnak látta Pécelt, amelynek elhanyagolható részét, pár száz négyzetméterét birtokolta csak. Jött, látott, közművesített egy porfészket 7 év alatt. Mivel éjjel is dolgozott, nem látták jól a színét. Elülődötték. Messzire ment el. Visszajött. Mit hoztál? Mit tudsz? – ünnepezték. Már nem üldözte senki. Mégis életének utolsó éveiben védekezett. Minden nap.

Bacsoni István tolószékben ült. Több mint három éven át. Beteg volt. Nagyon sok beteg ül tolószékben összeroskadva. Bacsoni István szálfagyenesen ült, és állt volna, ha lábai bírják. A gerince volt sebezhetetlen, és igazságkeresésének öntudata. Hányszor és hányszor kiáltott fel védekezésében bíráihoz. Kiáltását meghallva sokszor rohantam fel szobájába. A szeretetből úgy tűnt, hogy kegyelmet adott neki a Bíróság, mert mindig megnyugodott. Nem engem ismert fel, csak a Bíróságnak a kegyelmét hallotta meg, az ember által nem hallható párbeszédéből és egy képzelt TÁR-
GYALÁSON.

A ma történései 2001. július

Emlékezni jöttünk össze az ESE Teréz anya termébe: családtagok, küzdőtársai a régi időkből, segítőtársai az új időkből, akik a védekezését elviselhetővé könnyítették. De hogy meddig elviselhető a védekezés, azt csak 2001. június 19-én 17 óra 10 perckor tudtuk meg, mikor vonásait léggyá simogatta a halál. Ha a mártírok, az áldozatok nevét megőrizzük, talán jobban vigyázunk a színekre is Pécelen is.

Kérésünkre Bacsoni Istvánné hozzájárulását adta, hogy ápoló otthonunk felvegye Bacsoni István nevét. És az emlékezés gyertyalobbanású imájának csendjéből megered a TÖRTÉNET.

Emlékező: Riediger Béla

Nem érkeztem készületlenül az emlékestre. Végig gondoltam az első találkozásunkat, véletlenül született barátságunkat, a Bacsoni család Pécelre költözését, a Közműtársulat történéseit, elhoztam a perek dokumentumait. Ismeretségünk Bacsoni Istvánnal 1948-ban egy MÁV hídépítési, több mint kétéves, bentlakásos szakmai képzésen kezdődött. Az ország minden részéről jöttek össze a hídépítésben érintett munkatársak Budapesten. Az első órán egymás mellé kerültünk az asztalnál. Én Pécelről érkeztem, Bacsoni István Zalavárról. Összemelegedtünk, sokat beszéltem a családjáról, neki is két lánya volt, mint nekem. Jó ismerősként váltunk el a hét végén.

Hétfő reggel 9 órára kellett visszaérkezni. Én már 8-kor mindig ott voltam, hiszen Pécelről könnyű volt az utazás. Egyik hétfő reggel Pistát sehol sem találtam. Végül a szobájában találtam rá, elgyötörtén aludt. Elmesélte, hogy egész éjjel utazott. Sajnáltam, beszéltem otthon a feleségemmel is erről. Meghívtuk Pécelre. Őt is érdekelte, hogy hol lakunk. Nagyon megtetszett neki a vidék. Azt mondta, kedve lenne itt élni, majd beszél Marikával. Megkérdezte, mit szólok hozzá. Szinte rábeszélősen válaszoltam, hogy semmi akadálya. Ősszel felesége, Marika is eljött Pécelre. Neki is megtetszett a dimbes-dombos környék. – Így volt? – fordult Riediger Béla a mellette hallgatagon ülő Bacsoni Istvánnéhoz. – Így volt, így! – sóhajtott a kérdező. Egy albéreltet próbáltunk szerezni a Völgy utcában. 1949. december 29-én leutaztam értük Zalavárra. A MÁV ingyen költöztette a dolgozóit. Bepakoltuk a bútorokat a vagonba. Pista a tehervagonban, a csomagok között utazott, én a családdal a személykocsiban. December 30-án bepaktunk a Bajcsy-Zs. utcai fél házba, amit addigra sikerült megvásárolnia. Az 1949-50. év szilveszterét

már Pécelen töltötte a Bacsoni család. Az akkori péceli közállapotokra jellemző, hogy egyetlen négyzetméter aszfaltút nem volt, a Várhegyen megépített víztározó és a törpe-vízmű látta el az indiai rész utcáit vezetékessel.

Emlékező: Dr. Varga László

Még az ötvenes évek végén sem lehetett kocsival közlekedni eső után. Akkoriban még sok család élt a Fáy-tanyán és a külterületeken. Ha hívtak, menni kellett. A kerékmarasztaló sár miatt gyakran gyalog. Jó ivóvizet csak az artézi kutakból ihattunk. Az ásott kutak fertőzöttek voltak. Ezt látta meg Pista, amikor ideköltözött.

Emlékező: Alexovics Győző

Az 50-es években reggelente együtt utaztunk a vonaton Budapestre a munkahelyünkre. Nem ismertük egymást. A KPM közúti főosztályának programjában ismerkedtünk meg, amely a Pécelen áthaladó 10 kilométeres út korszerűsítésére is vonatkozott. Anélkül, hogy valami közös vonás lett volna bennünk, mert én pesszimista, ő optimista szemléletű, én vallásos voltam, ő meg párttag, ám minden munkánkban találkoztunk. Még mindig nem tudom, hogy az optimizmus vagy a pesszimizmus a győző, de karizmatikus ember lévén, engem mindenről meggyőzött. Hiába beszéltem rá valamire, vagy le valamiről, nem lehetett neki ellenállni. Így inkább tettem, amit tettem, amit mondott, mert bátorságával, szívósságával, munkabírásával minden ellenállást erőtlenné tett. Természetes, hogy az én feladatomban „önként vállalva” az út és csapadékvíz elvezetésének tervezése volt, hiszen az UVATERV-nél dolgoztam.

Emlékező: Cser László

Szervezőzseni volt. Mindenkit kapcsolattalrendszere, összekötötése, szakismerte szerint szervezett be, fejben tartotta, hogy ki, miben tudja előmozdítani a tervezést, az építést, az itt lakók meggyőzését vagy a pénzek megszerzését.

Emlékező: Dr. Varga László:

Egyik vasárnap ebéd után beállított hozzám, hogy jöjjenek, mert a Kör utcában két család hajthatatlan a tagsági belépésben. Eszembe se jutott kifogást keresni, mentem vele rábeszélni. Az orvosnak akkor még nagy tekintélye volt. A vallásos családokhoz a pappal ment. 1964. január 1-jén a lakosság 79 %-a az első Ivóvíz Társulat tagja volt.

Emlékező: Riediger Béla

Munkabírása emberfeletti volt. Főállásban a Közlekedési Minisztérium veze-

tő munkatársaként országos jelentőségű munkákat irányított Letenyén, Hegyeshalomban, Barcsan, Harkányban, hogy csak párat említek. Munkanapokon 5 óra után érkezett Pécelre vonattal. Volt úgy, hogy haza se ment. Biciklire ült, és ellenőrizte az építkezést Győzővel vagy egyedül. Azután gyakran éjjelig voltak a társulati ülések.

A jelenlevő családtagok hallgatnak. Rájuk nézek. Nincs szemrehányás az arcukon, de tudható, hogy a nehéz ember családtagjaitól erőt von el, hogy a terhét vinni tudja. A küzdelem ára meg lett fizetve. Az igazság drámai fintora: nem az fizet, aki kap.

Emlékező: Alexovics Győző

Gyakran óvatosságra intettem Pistát. A tempó túl gyors! Ezt nem lehet megcsinálni! Nem fogják engedélyezni! – próbáltam meggyőzni, de mindhiába. Nem ismert lehetetlent. De ha akkor nem kezdi el, más történelem íródott volna Pécelnek és a környező településeknek is. A PÉCEL – MINTAFALU csodának híre ment, a közeli települések is igyekeztek felzárkózni. Nőtt Pécel lélekszáma is évről-évre. A megépült aszfaltburkolatú utak összekötötték Budapestet és a vasútállomást. A 69-es busz kijárt Pécelre. Az első emeletes ház 1970 végére elkészült a Vásártéren. Hidak épültek a Lélék-patakon. A Rákospatak medre átépítésre került, az árvízveszély megszűnt.

Emlékező: Riediger Béla

Az Ivóvíz Társulat 1963. november 30-án alakult meg. 1964. augusztus 20-án avattuk a vásártéri rész ivóvízvezetékének kb. 10 km-es hálózatát. Ennek híre terjedt, már nem volt olyan nehéz az új tagok toborzása. Nagy tekintélye volt Pistinek, mert be tudta tartani az ígéreteket az itt lakóknak.

Emlékező: Cser László

Megmozgatott mindenkit a pénz megszerzése érdekében. Nem titok Lázár György kötődése Pécelhez. Akkor ő volt az Elnöki Tanács elnöke, tehát hatalmában állt segíteni. Már anekdotának számít, hogy Lázár Györgynek háromszor kellett a kért pénzösszeg ügyében intézkedni, mert az akkori megyei és egyéb apparátuson keresztül kétszer utat tévesztett a pénz. A péceli fürdő is megépül, ha Pistát nem üldözték volna el. Visszatérése után is próbálkozott tenni valamit a melegvizes fürdő létesítése érdekében. Múzeumot is szeretett volna. Megváltozott ő is, a helyzet kevésbé.

Emlékező: Dr. Varga László

Pista kórházat is szeretett volna építe-

ni. A 60-as években merült fel egy Pest megyei kórház építésének gondolata. Küldöttségünk minden fórumot bejárt, minden követ megmozgattunk, hogy Pécelen épüljön meg a kórház, éppen itt, ezen a területen, az Apáca-domb környékén. De az akkori vezetők döntése megfellebbezhetetlen volt, végül Kerepestartcsán lett a kórház. Szívesen kimondanám a nevét annak, aki képviselői hatalmával visszaélve megakadályozta, valószínűleg irigységből, hogy Pécelen épüljön kórház.

Emlékező: Némethy Mária

Mindig előttem van öröme könnyebült arca, amikor a kórházból visszahozták, és észrevette, hogy újra itt van az ESE-ben. Idén januárban Istvánt röntgenvizsgálatra kellett kórházba szállítani. Még aznap elengedték. Épp a gondozóházban voltam, mikor a hozzátartozókkal megérkezett. István a tolokocsiban ült, körülötte Marika, a felesége, a gyerekek, talán Gábor, az unokája is ott volt. Nyugtalanság és aggodalom

a jossgrundiaktól. Csak jeles napokon gyűl fel. Évszázadnyi fény van benne.

Emlékező: Riediger Béla

Szerette az ünnepélyes avatásokat. 1969. március 15-én volt a gázfogadó és az első gázvezeték-hálózat ünnepélyes üzembehelyezése, országos sajtó- és TV-nyilvánossággal. Alig több mint egy év múlva, 1970 májusában a Társulat Intéző Bizottságának tevékenységét felfüggesztették. Még a barátai sem tudták, mire készül, mi megy végbe lelkében a tárgyalásokon. Intenzíven tanult németül, de az intenzitás semmiben nem volt szokatlan nála. Először 1985-ben jött haza, német állampolgárként.

Emlékező: Baczoni Istvánné

Egyedül én tudtam, hogy elmegy, a gyerekek sem tudták. Csak tíz év után, 1982-ben találkoztunk újra, addig nem mehettem ki. 1985 karácsonyán ismét házasságot kötöttünk Németországban. Hogy miért jöttünk haza 1991. szeptember 12-én? Itt van a családuknk.

Baczoni István és családja

volt az arcukon. István lehajtott fejjel ült, érezhetően félt valamitől. István – szólítottam meg -, hála az égnek, hogy újra itt vagy! István felemelte a fejét. Körülnézett, félelme eltűnt, és arcán az öröm mosolya érzékelte: végre itthon vagyok. Mikor lelkemben először felmerült, hogy otthonunk felvegye István nevét, ő még itt élt közöttünk. Gondolatom az öröme nyílt tekintetéből sugalmazódott talán, vagy István tervezett kórházi álmából.

A gyertya a kis asztalkán a feszület előtt alig pislákol. Ez egy lassú égésű gyertya. 5 éve kaptuk Németországból,

Emlékező: Alexovics Győző

Szerette a verseket is. A MINTAFALU képéhez a közösségi és kulturális élet fellendítése is hozzátartozott. Emlékeztek a 60-as években szervezett Rákosmenti Napokra? Az egész települést meg tudta mozgatni.

Emlékező: Némethy Mária

Az utolsóvá lett születésnapját 2000. október 12-én ünnepeltük a gondozóházunkban. Vannak rögzült pillanatok. Fényképen és szavakban. A fotó és a szavak összetartoznak. Most már csak az emlékezetben.

Áhítat egy gondozóházban
(2000. október 12.)

Ítéletét a való,
- ez a játékos, könnyűvérű csaló -,
úgy hozta az idő fölött,
mint lomha, cinkelt kocka,
a dobd tovább
hatpontos diadalát.
Választásod immár egy:
továbbgörögni újra.
A győzelmet: az új napot
úgy fogadod, mint kisgyermek.
Mosolyogsz a gügyögésre,
száját tátsz az etetésre.
Szégyenkeznek. Magyarázzák: ez az élet.
De mi a fenének néznek szemlesütve
rád?!

Hisz ládd,
fokról-fokra lesz az ész
az agysejtek foglya.
Te tisztán nevetesz ki
az okosokra:
fogatlan, gyermeki mosollyal kapaszkodva
kézbe, rácsba, botba.
A való csaló ítéletét rád hozta.

Eléd térdelek.
Nézek, mint a Temető homályos csodáját.
Kezdő minden gondolatkíséret,
értelmetlenek a miértek.
Nézek.
Tekintetedben évtizedek felvonulása.
Meghajlok, hogy a szünetet mindenki
lássá.

Az emlékezők felállnak. A megidézett
gondolatok az emlékezetekbe visszaes-

nek. A közös csendben Alexovics Győző
verset kezd mondani, Reményik Sándor
Feketeügyémánt című versét.

Egy arc derűje lelkembe ivódott:
őserdő fáiba a napsugár.
Tegnap volt, vagy százezer éve már:
én nem tudom.
Én azt tudom csak, hogy lement a nap,
egemről egy mosoly leáldozott.
Kihűlt és megkövült a rengeteg.
De mit most tárnamélyből felhozok:
A feketegyémántban napmeleg:
Az a mosolygás lappangva remeg.
Nektek adom, hogy melegedjetek.

Az emlékeztnek vége

Bacsoniné Marika Bilász Ilditől kérdezi: – Ki lakik a szobájában? – Még senki, az új lakó augusztus közepén érkezik – válaszolja Ildi. Marika tovább kérdez a lakók felől. – Ő jól van, ő is. Ő egy héttel Pista bácsi után meghalt – feleli Ildi. Aki a vele szembeni szobában lakott? – erősíti meg a kérdését Marika felzokogva. – Igen, ő is – feleli Ildi halkán. – Ildikém majd jövök látogatni, de most még nem tudnék felmenni. Minden napnak megvolt a célja, eljönni hozzá, nem tudom megszokni, hogy nincs! – sóhajtásából érthető lesz minden.

Bacsoni István utolsó három és fél évének minden napján végre csak a családjához tartozott.

A világ nem kért és nem kapott belőle. A miért és megérte-e kérdésekre ember nem tudja a válaszokat.

A magyar forгатókönyv íródik tovább, az objektív múltból.

Az objektív múlt

Az objektív megközelítés a valóság, a tények misztifikálása valamiféle igazsággá. Jó szó a misztifikálás. Kifejezheti, hogy a tényekkel nem tud mit kezdeni sem az adott kor, sem a következő kor. Már harmadszor nézem meg a Vízműtársulat 1988. november 12-i, 25 éves jubileumi ünnepségéről készült több órás videofelvételt. Ujra és újra olvasom a perek dokumentumait. 13 év volt a felvétel objektivitásának megtalálására, és 39 év volt az 1962-ben kezdődő történet tényeinek összerakására. Érthetetlenek a tények, értelmezhetetlenek a miértek, kifürkészhetetlenek az utak. Pedig a tények egyszerű történetről vallanak.

Valamikor régen, 39 évvel ezelőtt, amikor még rossz, csúnya diktatúra volt Magyarországon, nagy bátorság kellett ahhoz, hogy egy megszállott, elszánt tudású ember ne magának, hanem egy közösségnek, egy hétezer emberiségdarabnak építsen. Hisz akkor az állam volt a jó atya, aki arra hivatottan felkente önmagát.

Az állam persze – hiába volt meg a három osztva hárommal elnevezett apparátus – nem tudott minden bátor építőre figyelni. Különösen, ha a bátor építők főállásban az államot is építették. Ekkor kell közbelépnie a névtelen bátor jelentőnek. Aki jelenti, ha valami szokatlan történik a parlagon, rögökön, a magyar ugaron. A parlagfű magjait mindig sokan túrték, túrik e honban. De a ritkán nyíló virágokat jelentik. Az allergiát éppúgy, mint a demokráciát nyugati szél hozta, hozza. Elkerüléséhez nem kell semmit sem csinálni, csak keletebbre húzódni, és jelenteni a nyugati szeleket az illetékeseknél. Valahogy így.

A tanúk padján: Bacsoni István, másodszer

(Idézet Seszták Ágnes „Pistám, Isten hozott” c. cikkéből)

„A Péceli Társulat eredményeinek emberi oldaláról szeretnék beszélni. 1961-ben még nem volt Pécelnek egységes fejlesztési koncepciója, ezért nem volt képes élni az új tanácsi rendszerben levő lehetőségekkel, fejlesztési hitelekkel.

1962-ben létrehoztunk egy műszaki bizottságot. Felmérést készítettünk a község lakosságának összetételéről. Nagyon heterogén összetételű volt a lakosság, ezért a megismerés nem ment könnyen. A 22 főből álló Műszaki Bizottság tagjainak névsorát a tanácsülés elé terjesztettük. Nagyon sok kifogás volt, mind a Tanács, mind pedig a pártszervezet részéről, hiszen a nyugdíjas értelmiségiekből álló bizottsági tagok személyét többen politikailag nem tartották megfe-

A megszállott faluépítők társasága:
Dr. Szabó Tivadar, Reidiger Béla, Dr. Varga László,
Nagy László, Bacsoni István, Dr. Pethó Ferenc

előnek, de végül mind a 22 személyt sikerült a bizottságba beválasztani. Több mint 2500 család anyagi helyzetét, beállítottságát mértük fel abból a célból, hogy a lakosság elképzeléseit megismerjük, és meg tudjuk győzni a fejlesztés szükségességéről. Minden családot ketten látogattak meg, akik jelezték, ha a meggyőzés sikertelen volt. Újra kezdődött a család meggyőzése a beállítottságának megfelelő „agitátor” segítségével. Ma ez már drasztikus módszernek tűnik. De a lakosság összetétele nagyon heterogén volt, és az eltérő véleményeket nem lehetett másképp közelíteni. Megpróbáltuk a lakosság anyagi teherbírását is figyelembe venni, ezért létrehoztuk a Szociális Bizottságot, amelybe tősgyökeres pécelieket választottunk be. A Szociális Bizottság differenciáltan határozta meg a családok fizetési kötelezettségét, 400 Ft/hó jövedelem alatt ingyenes volt a közművek bekötése.

Az 1963 novemberében létrejött víztársulati, majd 1964-ben a víz-csatorna társulati belépések egységesnek mondhatók voltak, bár ellenzők, feljelentők már akkor is akadtak, de a gázhálózat 1966-67-es szervezése már nagyobb ellenállást váltott ki. Újból felmértük a lakosság véleményét, és a Szociális Bizottság jelentős kedvezményeket dolgozott ki. Mégis felerősödött az ellenzők hangja, Kádár Jánoshoz mintegy 350 fő aláírásával feljelentést küldtek be. Kiküldtek egy bizottságot, amely mindent rendben talált, és dicsérettel zárult le a vizsgálat. A feljelentések folytatódtak. Igazoló jelentéseket kellett írni. Alig 1 évvel a gázfogadó állomás 1969. március 15-i ünnepélyes átadása után, 1970 májusában, éppen mikor hivatalos úton külföldön tartózkodtam, felfüggesztették a Társulat tevékenységét. A Vízmű épületébe többé nem léphettem be. Minden gépet, csövet, eszközt elszállítottak. Fegyelmi vizsgálatot kértem. Rendőrségi eljárás indult ellenem, de ez csak az újságból tudtam meg. Másfél évig jártam tárgyalásokra. A Gödöllői Járásbíróság 1971. február 23-án egy év és hat hónapi felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte. Nem tudtam lelkiileg elviselni, hogy ilyen ítélettel éljek. Fellebbeztem. Az 1971. május 18-án meghozott másodfokú tárgyaláson ejtették a vádat”.

„Amikor a bíró kihirdette ezt, a teremben kitört a tapsvihár. A péceliek értem izgultak. Úgy látszik azonban »odafenn«, a megyei elvtársaknál, elvtársnőknél nagyon fontos voltam valakinek vagy valakiknek. A Legfőbb Ügyészségen óvást emeltek az ügyemben. 1972-ben új eljárásra került sor. A tárgyalás reggel 9-kor kezdődött, és délután 14 óráig tartott. Addig ott kel-

lett a bíróság előtt állnom. Kitűztek egy újabb időpontot. Akkor én nagyon udvariasan azt mondtam: »Uraim, én többé a maguk bírósága elé nem állok...« Az útlevelem megvolt, mert Csanádi György, az akkori miniszterem nem engedte meg, hogy bevonják. Zágrábba kellett mennem néhány kollégával szolgálati útra. Döntöttem. A szolgálati útlevelemet visszaküldtem, én pedig továbbindultam. A minisztert felhívtam, és elmondtam neki, hogy ebbe az országba nincs értelme visszatérnem. Becsületére legyen mondván, nem fűzött kommentárt a mondottakhoz, nem tett szemrehányásokat, csupán sok szerencsét kívánt. Ötvenéves fejjel indultam a bizonytalanba. Óriási bátorság és hatalmas elkeseredés kellett ehhez a lépéshez.”

Részletek az 1988. november 12-én mondott vallomásából:

„Politikai menedékjogot kaptam, és három héttel ezután egy németországi vállalathoz kerültem beosztott mérnök-ként. Abban az időben kevés volt a cégünk belföldi megrendelése, ezért nemzetközi pályázatokon is részt vettünk. A pályázatok kidolgozásában én is közreműködtem. Így lettem Líbiában két erőmű építésének építészvezetője. Ezek után keresett meg a Krupp cég Líbiában, hogy vállaljam el egy észak-afrikai erőmű-beurházás vezetését. Elvállaltam, hiszen nemcsak a megbecsülés és elismerés volt fontos, hanem a 15 év munkaviszony megszerzése is a nyugdíj elismeréséhez. 50 éves fejjel hagytam el hazámat 1972-ben. 1987-ben mentem nyugdíjba Németországban, tovább dolgozva az építészvezetésben”. (Részletek az 1988. november 12-én mondott vallomásából.)

A vallomások, az adatok, a tények sem alkalmasak a történet megismerésére, az ember megértésére. A „magyar forгатatókönyv”-nek nem lehet színt adni, ritmust vagy mondanivalót, hogy filmet forgasson belőle a jelen vagy az utókor.

A tények és a képzelet színei az emberről

Bacsoni István 1922. október 12-én megszületett Alsórajkon, és 2001. június 19-én meghalt Pécelen. Életének első 27 évét nem Pécelen, majd következő 23 évét Pécelen, a következő 29 évét nem Pécelen, az utolsó alig egy évtizedét újra Pécelen élte. Alkotó életének egy töredékéről, 7 évről szól ez a forгатatókönyv. Egy péceli mellékállásáról, amelyben kezdeményezett, kiküzdött, megszervezett, korszerűsített társaival egy eddig a léccéről híres települést. Főállásáról

Az almáskert és gazdája

csak tényeket tudunk, hidak, utak, gyarak, erőművek Barcstól Líbiáig. De hát fizetést kapott, hol keveset, hol meg többet. Az erőművek áramot adnak nappal, sőt Líbiában éjjel a tengervízből ivóvizet is tudnak produkálni.

Líbiában vizet isznak, világosságot gyűjtanak, de a magyar mérnök nevét nem ismerik. A folyókat és nemzeteket összeérintő hidakon menekülők vagy andalgók sem tudják ki volt Bacsoni István, aki a hidat tervezte. A családja, a gyermeke is alig ismerték, mert olyan keveset láthatták. Bacsoni Istvánnak kötelessége volt az építés, mert mérnökként megbízást és fizetést kapott.

De ki bízta meg azzal, hogy Pécelből, ebből a társadalmilag szétcsúszó, össze-vissza porfészekből 7 év alatt MINTAFALUT varázsoljon ingyen és önkéntesen? És ha megbízta, miért hagyta, hogy megalázzák, bűnősként bíróságra citálják. Aki megbízta, útilapuját azért meghagyta a meneküléséhez. Engedte útjára, hogy bizonyítson. De ő hazájának, szűk pátriájának akart bizonyítani, és hazajött 1988. novemberben, meghívásra.

Egy képsor a videoszalagról

Emléktáblát avattak a Vízmű Társulat 25 éves megalakulása alkalmából 1988. november 12-én, az ünnepséget a Nagyközségi Tanács VB, a pártbizottság, a HNF és a PVCSSV Péceli Üzemmérnöksége szervezte és persze a régi küzdőtársak. A teremben megjelent ünnepelők élénk sokaságában Bacsoni István magányosan ül. Újságot olvas. A Népszá-

badság Reformlegenda róla és a TÖRTÉNETRŐL megjelent cikkét. Nem figyel rá senki. Ő sem figyel senkire. Figyelmesen olvas, már megtanulta, hogy a szónak, ha számonkérjük – súlya van.

Kérdés az Őrzőkhöz!

A tetteket a jelenkor nem érti, az utókor meg elfelejti. Vajon hányan élnek még ma ebben a faluban, akik nem hiszik el, hogy Bacsoni István és munkatársai kezeihez egyetlen fillér nem tapadt soha, sehol? Hihetetlen, de volt egy ilyen kor Pécelen. Emberáldozta korszak volt. Kinek kellett az áldozat, aki megbízta, vagy aki nem bízott benne? Most már nincs kihez protestálni. Kegyes volt hozzá, ki áldozatnak küldte, mert életének utolsó, megtört, szellemtől megfosztott éveiben szeretet vette körül, az utolsó percéig. Erre volt csak figyelme, sok gondja között a Teremtőnek. Könnyű volt már őt szeretni, mert már nem csinált semmit. Szálfaegyenes gerinccel ült a toloszékben, mint aki naponta végigállja vádlokként a tárgyalását, egy ismeretlen bíróságra nézve. Mindenkinek illik a szemét lesütnie, a bírónak is.

Pécelen 1963-1970 között történt fejlesztések

- 4,5 km vízhálózat
- 2132 db házi bekötés
- 2x150 m³ víztározó
- 7 db mélyfurati kút
- Vízmű épülete
- 24,5 km szennyvízhálózat, átemelő és tisztítótelep
- 12 km gázhálózat, gázfogadó állomások
- Rákos-patak medrének átépítése
- Csúnya-árok medre és burkolata a vízfelfogó gáttal
- Lélek-patak mederburkolata, híd
- Maglódi út, Pesti út, Baross utca, Rét utca, Rákos utca, Isaszegi út, Vasút utca, Rákóczi F. utca, Petőfi S. utca, Kossuth L. utca, Erzsébet sétány aszfaltburkolatai
- 69-es buszjárat beindítása
- Vásártéri OTP házak 60 lakással, e sorok írója is töretlenül lakik az egyik lakásban 1970 óta.

MEMENTO

„Gödöllői Járásbíróság.
B.I.534/1970/19.sz.

A népköztársaság nevében!

A járásbíróság Gödöllőn 1970. november 18. december 7. 1971. január 6. január 7. február 4. és február 23. napjain

megtartott nyilvános tárgyalások alapján meghozta a következő

Ítéletet

Bacsoni István (nő Farkas Máriával) vádlott, - aki 1922. október 12. napján, Alsórajkon született és péceli Kossuth Lajos u. 6. sz. alatti lakos, magyar állampolgár, nő, családos, 1 kiskorú gyermeke van, iskolai végzettsége műszaki egyetem, katona volt, rendfokozata őrzetető, apja Bacsoni Béla, anyja Rigó Vilma, területi főmérnök, havi keresete 6900 Ft, vagyona fél ház, büntetlen,

bűnös ipari vállalkozás fenntartásával jelentős mennyiségű és értékű árura üzletszerűen elkövetett üzérkedésben.

A járásbíróság ezért Bacsoni István vádlottat 1 (egy) év és 6 (hat) hónapi szabadságvesztésre ítéli.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását a járásbíróság 5 (öt) évi időtartamra felfüggeszti. A szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtásának elrendelése esetén a szabadságvesztés büntetést szigorított büntetésvégrehajtási munkahelyen kell végrehajtani.

Vádlott köteles 3370 (Háromezerháromszázhatsvan) Ft eddig felmerült és a még felmerülő büntető költségeket az államnak megfizetni.

Pest megyei bíróság Bf.I. 466/1971-26.
A népköztársaság nevében!

A Pest megyei Bíróság Budapesten, 1971. évi május hó 11. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta és május 18. napján kihirdette a következő ítéletet:

Bacson István feleségével

Üzérkedés miatt Bacsoni István ellen indított bűnyügyben a gödöllői járásbíróság 1971. évi február 23. napján kelt B.I.534/1970-19. számú ítéletét megváltoztatja,

Terheltet az ellene ipari vállalkozás fenntartásával, jelentős mennyiségű és értékű árura üzletszerűen elkövetett üzérkedés miatt emelt vád alól büntethetőséget kizáró okból felmenti.

A felmerült költségeket az állam viseli”.

Részlet a Kernén-Stettenben 1983. október 10-én írt önéletrajzából:

„A német állampolgárság kötelekeibe való felvételemet az illetékes német hatóságtól megértem és a csatolt »igérvény« alapján megkapom, de ehhez a magyar állampolgárság kötelekéből való elbocsátásra van szükségem, amelyet a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsától tisztelettel megkérvényeztem.”

Befejezés:

Ne gondolja a kedves Olvasó, hogy e TÖRTÉNET szálait nem kell koszorúba kötni az utókorak. Mert hogy kibogozni nem lehet – hisz a szálaikon csomók, tövisek sérthetnek még ma is –, azért még az igazság szálaiból a tanulság koszorúját letétként megrendeli a jövő. Miért? Már hogy miért születik meg a hős mellé a krónikás? Így van, volt és lesz. Az emberiség fennmaradási rendje szerint. A hős, vagyis az áldozat mementójából az utókor szobrot emel, filmet forgat, drámát vagy bibliát ír, ilyenkor előkeresik a krónikát, mely akkor megíratott. Az újkor most szegény. Hősökben és nagy áldozatokban egyaránt szegény. Ezért csinálnak pillanathősöket nagy költséggel. Világra, Európára, országra, nemzetre, településre ható hősöket, kicincálva belőlük a MA mondvacsinált hősének torzóját. A hős mint üzlet és mint politika a pénzre szakosodott világ játékarzenájának Barbie babája lett. Mindenre öltöztethető.

Ezért igazán nem kellett volna elcsodálkoznom, mikor megkérdezték, hogy gondozóházunk miért vette fel Bacsoni István nevét. Márminth mennyit kaptunk ezért. Nos, itt a fantáziák eltévedtek, mint ahogy már sokszor Pécel történetében.

Az igazságok szálainak koszorúköteze hosszú, utólagos és nem kíséri rivaldafény a kötögető kezek mozdulatait. A koszorúkötezők ezért szomorúak is lehetnének. Szomorúságukban – Minden-szentek napjára készülődve – felnagyíthatnák az igazságokat, kihegyezhetnék a töviseket is, de hát kik a jövő csendjéért

Vélemények az új városközpontról

Megkérdeztük az utca emberét, mi a véleménye az új városközpontról. Alábbiakban a visszajelzésekből, meglátásokból idézzük, melyet sokan név nélkül tettek meg.

– Szép és ízléses. A piactér is nagyon szép lett. Itt öröm lesz esténként leülni.

– Csodálatos lett, ahhoz képest, amilyen volt, és nagyon hangulatos is – a gyermekek szempontjából is.

– Gyönyörű. Nagyon szép lett. Kulturáltabb lett. Viszont az iskolánál alig lehet megállni, kevés a parkolási lehetőség. Az több lehetett volna.

– Sokkal szebb lett, sulis után néha kiülünk. Régen nem volt ilyen. (Márian Krisztina, Tóth Nikolett)

– Arányaiban kevésnek találom a virágokat, a fák megnőnek, ha addig nem tördelik le őket. A buszmegállóból hiányzik egy pad, amire le lehet ülni, és egy fedett rész sem jönne rosszul, ami véd az erős napsütés és az eső ellen. Amúgy szépen megcsinálták. A szökőkút is – jó a világítás is benne.

– Végre valami! (Fitos Miklós)

– Tetszik, jó a szökőkút. A virágok is szépek. Remélem, sokáig élvezzük!

– A külsín tök jó, de a praktikusság szempontjából alulmúlja önmagát. Gyakorlatilag nincs árnyék, és a szökőkút peremén kívülre is esik a víz. Ha a kisgyerek nagyon közel megy, akkor ő is vizes lesz.

– Nagyon szép lett, a szökőkút is hangulatos, és nagyon szép a színe a térkőnek.

– Szép, nekem nagyon tetszik. Legalább a gyerekek tudnak hol

játszani. Reméljük, hogy működik a térfelügyelő kamera, mert valamelyik este fiatalok randalíroztak alkohollal a kezükben.

– Az öntözőrendszer egyik része működik, a másik része nem. A fákat lelketlenül ültették el, és már száradnak a levelei... A szökőkutat tegnap takarították, el volt tömődve a cigarettacsikk-tól, a beledobott szeméttől, és ezért nem működött. Sajnálatos, hogy a csikket a kihelyezett szemetek ellenére is eldobálják... (köz munkás)

– Nekem nagyon tetszik, örülök, hogy van itt ilyen park, ahol le lehet ülni.

– Nagyon szép. Sokkal több lett az ülőhely, a szökőkút is feldobja ezt az egészet, meg ez a sok virág. (Hulik Martin, Tápiószecső)

– Nagyon szép! Szép lett a környezet, a virágok is, meg úgy az egész összességében.

– Végre van pad, ahová le lehet ülni, a környezet is sokkal szebb lett. Sokkal jobb ide kijönni. (Molnár Dániel, Barabás Viktória, Pécel)

– Mindenképpen pozitív változás, aki gyalogos és sétál, annak le lehet ülni. Az idősek is megpihenhetnek, amíg várnak a buszra. Bízom benne, hogy előnyösen fogja érinteni az üzlet forgalmát, mert az építkezések alatt – mivel nem lehetett parkolni – visszaesett a forgalom. (eladó)

– Nagyon szép lett, és illik is ehhez a környezethez. (Vámosi Attila, Isaszeg)

– Nagyon szép, csak így tovább!

Halászné Tatics Judit

Pécel Város Önkormányzat

Képviselő-testületi ülés

Pécel Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2012. június 28. napján (csütörtök) 14.00 órai kezdettel Képviselő-testületi ülést tart. Az ülés helyszíne: Polgármesteri Hivatal Irodaház II. első emeleti tanácsterem (2119 Pécel, Kossuth tér 1.)

Napirendi javaslat:

Nyilvános ülés keretében:

- 1.** Polgármesteri tájékoztató a két ülés közötti eseményekről
Előadó: Szöllősi Ferenc polgármester
- 2.** Pécel Város Önkormányzatának 2012. évi költségvetéséről szóló 3/2012. (III. 12.) önkormányzati rendeletének módosítása
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 3.** Pécel Város Önkormányzatának az önkormányzati tulajdonú lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó szabályokról szóló 11/2007.(VI. 8.) számú rendeletének módosítása
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 4.** A Képviselő-testület Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 15/2011. (IV. 28.) önkormányzati rendelet módosítása
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 5.** Javaslat a Péceli Integrált Oktatási Központ Alapító okiratának módosítására
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 6.** Javaslat Pécel Város fenntartásában működő közoktatási intézmények a 2012/2013-as nevelési évre vonatkozó feladatváltására, valamint a magasabb vezetői és vezetői kötelező óraszámok, pótlékok felülvizsgálatára
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 7.** Javaslat a Péceli Integrált Oktatási Központ módosított Pedagógiai programjának, Helyi tantervének fenntartói jóváhagyására
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 8.** Javaslat a Lázár Ervin Városi Könyvtár és Szemere Pál Művelődési Ház magasabb vezetői megbízásával összefüggő pályázati kiírásra
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 9.** Javaslat Pécel Város Óvodái és Bölcsődéje Alapító okiratának módosításra
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 10.** Javaslat Pécel Város fenntartásában működő közoktatási intézmények átlaglétszám alatti és maximális létszám feletti csoportjainak, osztályainak működtetésére a 2012/2013-as nevelési évre vonatkozóan
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 11.** 2011. évi kiegészített éves belső ellenőri összefoglaló jelentés elfogadása
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 12.** A StandarP Közbeszerzési Tanácsadó Kft.-vel megkötött vállalkozási szerződések közös megegyezéssel történő megszüntetése
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 13.** A 2020 Kft. ingatlanvásárlási kérelme
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 14.** Kovácsik János ingatlanvásárlási kérelme
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 15.** Péceli Vízmű Kft.-nél ügyvezetői jogviszony ellátása
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 16.** Stratégiai zajtérkép felülvizsgálata
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester
- 17.** Koch és Társa 96' Kft.-vel a Pécel, Kishársas 0275/6 hrsz. hulladéklerakó rekultivációjára vonatkozó együttműködési megállapodás tervezete
Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

18. Utcanévváltozás

Előterjesztő: Berecz Gábor képviselő

19. Sérülékeny vízbázis pályázatra érkezett ajánlatok elbírálása

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

20. Iskolaorvosi szerződés meghosszabbítása

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

21. Közvilágítás – közbeszerzés kiírása

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

22. A Wire Corner Informatikai Szolgáltató Kft.-vel kötött szolgáltatási szerződés módosítása

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

23. Beszámoló a Piac téren található úszótelkek eladásáról

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

24. KEOP Energetika pályázat előkészítő munkáira érkezett ajánlatok elbírálása

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

25. A menetrend szerinti helyi autóbusz-közlekedés viteldíjairól szóló önkormányzati rendelet hatályon kívül helyezéséről, döntés a viteldíjakról, valamint a Tandari Busz Kft.-vel kötött közszolgáltatási szerződés módosítása

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

26. A 0132/81;83; 87; 88; 89; 92; és 99 hrsz.-ú földrészletek értékesítése

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

27. Dudás István Pécel 2294. hrsz. alatti ingatlanbérletére vonatkozó újratárgyalási kérelme

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

28. Tájékoztató a lejárt határidejű határozatokról

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

Zárt ülés keretében:

29. Javaslat Pécel Város Óvodái és Bölcsődéje magasabb vezetői (igazgatói) megbízásáról

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

30. Javaslat a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat, Házi Segítségnyújtás magasabb vezetői megbízásáról

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

31. Javaslat az „Év köztisztviselője” kitüntető cím adományozására

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

32. Javaslat a „Pécel Város díszpolgára” és a „Pécelért” kitüntető címek adományozására 2012. évben

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

33. Gyepmesteri tevékenység ellátása

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

34. Kézbesítési vélelemről szóló döntés megfellebbezése ebtartási hatósági ügyben

Előterjesztő: Szöllősi Ferenc polgármester

Tájékoztatók:

1. Tájékoztató a településrendezési eszközök felülvizsgálatáról
2. Tájékoztató a 189/2012. (V.30.) Kt. határozat végrehajtásáról (roma önkormányzat közvetett támogatása)
3. Tájékoztató a vízmű-üzemeltetési szerződés megkötéséről
4. Tájékoztató az önkormányzat számlavezető bankjának, valamint folyószámlahitelt nyújtó bankjának kiválasztásáról
Pécel, 2012. június 21.

*Szöllősi Ferenc
polgármester*

„Tudásom az én segítóm”

Beszélgetés Dr. Rostoványi Zsolttal

Dr. Rostoványi Zolt

A felsőoktatás átrendezésének első vesztesei a 2012-ben érettségiző diákok. A nappali tanulmányukat befejező mintegy nyolcvanháromezer fiatal közül a szeptemberben induló tanévben – alapképzésben – teljes állami támogatás mellett 27.150-en tanulhatnak, további

15.550 diák részösztöndíjat kaphat. Az egységes osztatlan képzésben a teljes támogatásban részesülők száma 2.420, a felsőfokú szakképzésben 3.500 lesz. Ez összesen 48.620 olyan diákot jelent majd, aki állami vagy részben állami támogatással tanulhat. Sokk.

Tulajdonképpen részleges és társadalmilag megosztó a sokk, hisz a felsőoktatás törvényt és a támogatás kormányzati döntését egyénileg próbálja minden érintett család vagy diák magára kalkulálni.

A felsőoktatás legmagasabb szakmai grémiuma, a Magyar Rektori Konferencia közleményében azt írta: megdöbbenéssel értesültek arról, hogy a kormány a 2012-ben államilag támogatott képzésre felvehető hallgatók számát ilyen mértékben csökkentette. Mint kifejtették, egyetértenek azzal a kormányzati törekvéssel, hogy a létszámkeret elosztásakor előnyben kell részesíteni a műszaki, az informatikai és a természettudományos képzéseket. Ugyanakkor indokolatlanul kevésnek tartják a gazdaságtudományi és a jogi képzési területen az állami képzésben tervezett 250-es és 100-as hallgatói létszámot, amely a tavalyi, teljesen betöltött létszámkeret 5,1 illetve 12,5 százaléka.

A magán sóhajok karakteresek – mint értesülhettünk a médiából. „Az el innen” lázadókat nem vigasztalják a „röghöz kötéses” állami ösztöndíjprogramok, hanem elindulnak Európába. Már akiknek erre telik.

Dr. Rostoványi Zolt, a Budapesti Corvinus Egyetem péceli születésű és lakosú rektora sem maradt szótlán a felsőoktatást és magát a Corvinus Egyetemet érintő – olykor egymásnak is ellentmondó híreket tartalmazó – hírözönben. Megragadott minden médialehetőséget álláspontjának kifejtésére, tisztán és felelősen nyilatkozva védte a Corvinust a felmerült szétdarabolás ellen,

védte a felsőoktatás racionális, ám csak hosszútávon megvalósítható stratégiai és finanszírozási reformját. És mindenekelőtt a tudás megszerzésének értékeltvőségét.

Dr. Rostoványi Zsolttal már készült interjú az ESE Híradóban (2004. június), amikor is Heltai Miklós beszélgetett vele „Aki szereti az arab világot” című írásában. A mostani beszélgetésnek aktualitást ad a felsőoktatás rendszerének változása mellett az a különlegesség, hogy immár több mint fél éve, 2012. január 1-jén a Budapesti Corvinus Egyetem rektorának nevezték ki.

– Megtiszteltetés, hogy időt szakított az interjúra – mondom illetődötten, rögtön hozzátéve a tegeződjünk vagy magázódjunk kérdését. Határozottan a tegezést választotta. Megkönnyebbültem kérdeztem:

– Mi egyetem célja mostanság?

– Egy egyetemnek a tudás, a reneszánsz szellemiség, maga az universitas lehet a célja. A Corvinus név – 2004-ben pályázattal választódott ki Egyetemünk történetében – sikeresen közvetíti a reneszánsz szellemiség fogalmát. Érdekeség ehhez, hogy Mátyás király (Corvin Mátyás 1458-1490) uralkodása idején követeket küldött Kairóba az ott uralkodó mamelukokhoz. A követek meglepődve tapasztalták, hogy a szultán udvarában magyarok is vannak. Ez azért is különleges, mert a hiedelmek szerint szemben áll egymással a keresztény és az iszlám kultúra, valójában már több száz éve szövetkeztek egymással egy harmadik fél, akkor az oszmán birodalom ellen. Mátyás király követei is szövetséget kerestek a szultánnal. Vagyis voltak a történelemben muszlim-keresztény szövetségek, rendszerint valamely más birodalom ellen. A történelmi érdekességekről visszakanyarodva a Corvinus névválasztáshoz, nemrég merült fel, hogy e fogalom mögötti szimbolikát, az egyetemességet kifejezővé kellene tenni művészeti eszközökkel, szobor vagy dombormű felállításával az Egyetem aulájában.

– Hát igen, ott áll még a Marx-szobor is. Mennyire enged be a politikát az egyetemre?

– Semennyire, ki kell zárni a politikát az egyetemről, kivéve persze a politikatudományi szak hallgatóinál, ahol szakmai vonal mentén természetesen a politikai előadások, kurzusok. Ezen kívül nincs helye a politikának az egyetemen.

– 2012. januártól lettél a Corvinus rektora. Aztán mondhatni, rád esett az új felsőoktatási törvény, a megváltozott finanszírozás, a „mi lesz a Corvinus-szal” bizonytalansága. Végezel vagy harcolsz?

– Ennyire azért nem egyszerűsíthető. A legfrissebb felsőoktatási koncepció szerint a budapesti egyetemek – kiegészülve a Szent István egyetemmel – egy közös zónát alkotnának, és ebben a zóna-együttműködésben már a Corvinus mind a hat kara szerepel. Vagyis lekerült a napirendről a Corvinus felosztása. Talán ez annak is köszönhető, hogy erőteljesen tiltakoztam ellene. Korábban

Budapesti Corvinus Egyetem

Alapítva: 1948

Hely: Budapest

Mottó: Scientia mea – adiutor meus (Tudásom az én segítóm)

Típus: állami egyetem

Oktatók száma: 867 fő

Hallgatói létszám: 14 500 fő

Rektor: Prof. Dr. Rostoványi Zolt

Forrás: Wikipédia

a többi budapesti egyetemmel közösen felmerült egy Budapesti Egyetemi Szövetség létrehozása, tehát ez az új koncepció találkozik az érintett rektorok egyetértésével is. Azt tartom, hogy a jelen kihívása a szakegyetemek helyett az universitas, amely fogalom az egyetemességet, az összességet jelképezi. Vagyis a tervezett budapesti egyetemi zóna ennek a koncepciónak felelne meg. A mai világban a tudomány iránya inter- vagy multidiszciplináris kell, hogy legyen, a cél, hogy érintkezzenek egymással a tudományok, kölcsönösen hassanak egymásra. A szinergiák, a tudományterületek együttéléséből rendkívül sok új születhet. Kollégáimmal jelenleg egy hetedik kar, egy gazdaság-informatika kar beindításán gondolkodunk.

– *Szinte minden felsőoktatásra jelentkezőt érint a megváltozott állami finanszírozás, továbbá a későbbi ún. hárompilléres támogatási rendszer. Ennek hatása a Corvinus-ra és más egyetemekre milyen mozgásokat okoz?*

– Minket vastagon érint a közgazdászok képzésének csökkenése, a tavalyi évhez képest 5 %-ra esett a támogatás. Szakonként számítjuk az oktatás önköltségét, például az üzleti-gazdálkodási szakok többsége 295 ezer Ft évfolyamonként. Soknak tűnhet, de a magasan kvalifikált oktatókat nem nélkülözhetjük.

– *Nem kellett elbocsátani tanárokat?*

– Szerencsére itt még nem tartunk. Természetesen a részmunka-idősök, a nyugdíj mellett dolgozók, az óraadók létszámcsökkenését sajnos mi sem kerülhettük el.

– *A felsőoktatás átalakítása szerintem is indokolt, elsősorban a könnyen megszerezhető, kevésbé hasznosítható főiskolai képzéseket, az óraadó-utazó tanárok alkalmazását gondolom változtandónak.*

– Összetett probléma ez. A főiskolák jellemzően vidéki városokban működnek, s némelyiknek a színvonala komoly kívánnivalókat hagy maga után. A kormányzat felsőoktatási koncepciója a Budapest-vidék felsőoktatás arányának a vidék javára történő módosítása. Amivel én egyet is tudok érteni, hiszen egy vidéki város életében a felsőoktatási intézmény több szerepet tölt be kulturális, közösségi vonatkozásban. Továbbá az sem másodlagos szempont, hogy ezek az intézmények az elmúlt években iszonyatos pénzeket öltek bele infrastrukturális fejlesztésekbe. Olyan infrastrukturális kapacitások jöttek létre, amelyeket óriási vétek lenne kihasználatlanul hagyni. A dilemma, hogy ki finanszírozza a meglévő kapacitásokat.

– *Túl sok az egyidejű változás, fenntartóváltások, államosítás, önkormányzati finanszírozás csökkentése, a járási államigazgatási rendszer bevezetése hirtelen zúdulnak a felsőoktatási lobbira. A kérdés, hogy a politika, a pénz vagy az értékrend mentén célszerű az érvényesülés.*

– Most a pénz az elsődleges, akár bevalljuk, akár nem. Tudomásul kell venni az állam csökkenő mértékű támogatását. Meg kell szerezni az intézményeknek a pénzt. Magántőke, külföldi hallgatók, vállalkozások, a humán erőforrások biztosításában érdekelt cégek potenciális finanszírozók a felsőoktatásban. A közeljövőben szervezünk egy koktélpártit partnereink számára. Kiterjedt bel- és külföldi kapcsolatrendszerünkben a multi-cégeknek, a nagy vállalatoknak bemutatjuk képzéseinket, hallgatóink tudás-szakmai kompetenciáit, az ösztöndíjtámogatások lehetőségeit. A vállalati finanszírozás nélkülözhetetlen, hiszen jövőre két milliárd forinttal lesz kevesebb a Corvinus állami támogatása az ide-ighez képest.

– *Normatív támogatást kaptok?*

– Jelenleg még igen, a hallgatói, a tudományos és a fenntartói normatíva képezi az állami támogatás túlnyomó részét. Jövőre azonban teljesen új finanszírozási rendszer kerül bevezetésre, amely három pilléren alapul: képzési, fejlesztési és kiválósági támogatás. Egy bizonyos: az állami támogatás évről-évre fokozatosan csökkenő összegű. Az idei évben is már 50 %-ban saját be-

A Corvinus Egyetem főépülete

vételből működünk. Jelentős a külföldi hallgatói és a hazai költségterítéses befizetés. És persze a pályázatok. Kutató egyetemi pályázatunk eredményeként kiváló egyetemi fokozatot nyertünk el, ami két és fél milliárdos többlettámogatást jelentett. Az elmúlt években jelentős uniós pályázatok segítettek a Corvinus fejlődését tudományos és infrastrukturális szempontból is.

– *Milyen a Corvinus egyetem rangja?*

– Most az új rendszerben három kategória van. A kiemelt egyetem, a kutató egyetem és az alkalmazott kutatások főiskolája. Kiemelt egyetem várhatóan három lesz. Szeged, Debrecen és az ELTE. Mi a kutató egyetemi címre hajtunk erőteljesen. Reményünk megalapozott, hiszen az oktatás színvonalát jellemző mutatókban: minőségi oktatók, kül- és belföldi publikációk, nagydoktori címek, akadémiai elismerések vonatkozásában igen jól teljesít egyetemünk.

– *Ez az interjú az egyszerűség kedvéért itt az ESE-ben készül. Szeretném, ha közelebb hoznád olvasóink számára a Corvinus világának hangulatát plasztikus kép avagy „hangosfilm” eszközeivel.*

– A pesti Duna-parton vagyunk a Szabadság (Ferenc-József) hídnál, a Fővám tér és Vámház körút között; a régi Közgáz jellegzetes oszlopos épülete, a valamikori Fővámपालota Ybl Miklós által tervezett monumentális épülete uralja a tájat. A pesti kampuszunk tulajdonképpen három épület, a Vámház, a kisebb Sóház és egy harmadik, néhány éve épült abszolút modern hatemeletes épület, mindegyiknek más-más a hangulata. A budai kampuszunk a volt Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Villányi úti épületeiben van.

Én – rektorként – a Vámház épületének második emeletén „lakom”, ahol némileg csökkentett mértékben, de elér az egyetemi élet napi zsongása. A földszinten van az aula, a négy nagy előadó terem, az első emeleten van a zsbongó, vagyis egy olyan közösségi tér székekkel, asztalokkal, ahol lehet beszélgetni. Én, mire felérek a másodikra, mindenkivel találkozhatok, mert lépcsőn közlekedem. A hallgatók mozgásban vannak az épület minden szintjén. Beszélgetnek, interneteznek, vagyis ez a csodálatos épület tele van élettel. A rektori szobám ablaka a Dunára néz. Ezt inkább tudom, mint látom. Mióta rektor vagyok, igencsak ritkán indulok haza este tíz előtt. Kérdezted, könnyen lehet-e hozzám bejutni, akár egy hallgatónak is. Hát idő kell hozzá – panasz nélkül mondom –, nagyon szoros az időbeosztásom.

– *Mesélj még!*

– Este fél óra alatt itthon vagyok. Autóval. Nagyon szeretek autót vezetni. Hosszabb utakon is magam vezetek. Dolgozom még egy-két órát, mivel napközben tartalmi munkára nincs idő. Azt kérde, hol ebédelek? Egy fél órát nem sajnállok eltölteni a menzánkon, mindig más-más társaságban. Jól főznek, különösen a gyümölcsleves megunthatatlan. Mozgalmas a napi beosztás,

az adminisztratív feladatok mellett kevés idő jut a szakterületre, igen, az iszlámra. Próbálok naprakész lenni, de majd a szünidőben!

– *Apropó iszlám! Ismerve az életrajzod állomásait, hogy keveredtél egyáltalán a közelébe ennek az egzotikus világnak?*

– Bizonyos szempontból véletlenül. Ugyanis szakdolgozatomat az NSZK Európai Gazdasági Közösségben betöltött pozíciójáról írtam, aminek – teszi hozzá mosolyogva – semmi köze nincs az iszlámhoz. Miután megvédtem a diplomámat, ajánlották, maradjak benn az egyetemen, a világgazdasági tanszéken. Röviddel ezután egy kolléga megkérdezte, nem lenne-e kedvem egy egyiptomi ösztöndíjhoz. Volt kedvem. Persze pár hónap arab nyelvtanulás következett, azután utaztam. Beleszerettem Egyiptomba. Az első nap furcsa volt, a második nap imádtam Kairót. Azóta is az egyik kedvenc városom.

– *És a másik?*

– Jeruzsálem, imádom mindkét várost.

– *Elmondanád miért?*

– A hangulata miatt, egészen mások, mint az európai városok. Kairó! A nyüzsgés, a bazar negyed, fantasztikus hangulata van!

– *De hát híreket hallani sikátorokról, ahová egy úriembernek nem tanácsos bemenni!*

– Úgy látszik, nem számítottam úriembernek, egy laza tanársegéd voltam, akit mindennél jobban érdekeltek Kairó turisták előtt nem ismert részei! Az emberek barátságosak, kedvesek, befogadók! Képzeld el, egy alkalommal a bazársor legeldugottabb, utolsó üzletében beszélgettem a tulajjal, és mikor megtudta, hogy magyar vagyok, bement a boltjába, és egy fényképalbumot mutogatott nekem az Aranycsapat fényképeivel. Puskás, Hidegkúti, Grosics – sorolta rajongással. Én meg ültem és hallgattam. Egyébként Hidegkúti edző volt Egyiptomban. Az arabok imádták a focit, és imádták Hidegkútit. Egy alkalommal, mikor Hidegkúti sétáltam az utcán, vagy ötszázán körülvettek, és ünnepelték.

– *Valószínű, ezek a pozitív személyes élmények is hatással voltak a vonzalmad kialakulására.*

– Feltehetően. Akkor én a világgazdasági tanszéken nemcsak Egyiptom gazdaságával, hanem több más országgal is foglalkoztam. Rájöttem, akkor értem meg igazán ezt a világot, ha megismerem az iszlámot. A gazdaságból indultam el az iszlám értéséhez.

– *Az ismeretlenség varázsa?*

– Ahogy mondod. Nagyon fontos és egyben tanulságos számomra, mit jelent a megértéshez a megismerés. Mélyült az ismeretem, ám úgy érzem, nagyon keveset tudok. Érdeklődésem más vallások, civilizációk iránt is kinyílt. Két éve voltunk az akkori rektorunkkal Jordániában és Palesztinában. Jó néhány napot eltöltöttünk Jeruzsálemben. Jeruzsálem maga a csoda.

– *Csendben hallgattam beszélgető partnerem áradozását Jeruzsálemről, ahol több ezer éve a három civilizáció találkozott. Bevallom még kérdezni sem tudtam a felsorolt szent helyek vagy a világvallások egymásra hatásának lelkes magyarázatát hallgatva. Lenyűgöző és fantáziányitogató kiselőadása közben elhatároztam, hogy végig googlizom a főszavakat. Gondolatébresztő, szuggesztív, sokat tud, jó lehet diákként ülni az előadásán.*

– *Milyen az ember, aki most él? Érzékelek egy tendenciát széles körben, a „vissza az Istenhez” gondolkodásváltását. Feltehetően nem tudja magát megmagyarázni az ember a globalizációban, az individuum sérülékeny a túlfejtett, átláthatatlan technikai, információs összefüggésekben, és visszahozza a csodákhoz vagy az Istenhez.*

– Nincs kapaszkodója. A globalizált világ nem ad egyéni válaszokat. Hihetetlenül felgyorsult a világ. Nincs kinyilatkoztatott megoldás. Az egyén egyaránt választhatja Istent vagy az erőszakot. Ez utóbbira is van példa. A nyugati világ sokkal inkább individualizált, az iszlám közösségibb. Nem tudom megmondani, hová vezetnek ezek a tendenciák, de vitathatatlan a keresés, a fundamentumok keresése, saját családban, történelemben, és a

csodahitek is népszerűek. A fundamentalista vallások vonzzák a hívőket. Ezzel a szakterülettel is foglalkozom.

– *Elgondolkodtató, mennyire lassult az ember szellemi képességének fejlődése a technikához képest. Hogy tapasztalod több mint harminc év tanítással a hátad mögött, a hallgatók is változtak gondolkodásban, képességekben?*

– Bizonyos szempontból igen, de nekem abban a szerencsében van részem, hogy nagyon felkészült és motivált hallgatókat taníthatok.

– *Hogyhogy? Kihalásza a Corvinus a legjobbakat?*

– Igen. Ki. Tavaly például az első 15 legmagasabb bekerülési pontszámú szak mindegyike a Corvinus-é volt.

– *Jó a híretek, a piárotok?*

– Igen. Felmérték a nagyobb munkáltatókat, mely egyetem diplomáját értékeli a legtöbbre és a legmagasabbra, és örömkünkre mindig a Corvinus Egyetem szerepelt a legjobban. A keretszámcsökkenés sem okozott a jelentkezésben változást, a hallgatók úgy ítélték meg, megéri megfizetni ezt a diplomát, mert jó befektetés, hiszen a diploma után viszonylag magas kezdő fizetéssel biztosított a munkalehetőség. Nézd, a tanáraink nagyon felkészültek. Nem engedhetem meg én sem, hogy rutinból beszéljek. Minden előadásra készülnöm kell, felépíteni a témát, pedagógiai szempontból is... és sorolhatnám. Meg kell tisztelni a hallgatókat a felkészültséggel. Szeretem továbbadni, ami a fejemben van.

– *Mennyire vagy az érzelmek embere?*

– Erősen hatnak rám az érzelmek, de próbálok úgy intézni, hogy kifeje ne legyen látványos.

– *Mikor lazítasz?*

– Ez egy nehéz kérdés. Az utóbbi években a nyaralásokat napokban mértem. Néha vasárnaponként biciklizek a lányommal. Érzem a hiányát – fáradtságban mérve – a hosszabb kikapcsolódásnak. Nem emlékszem tíz éven belül ilyenre.

– *Mi az a fontosnak érzett üzeneted, amit nem kérdeztem, és megosztanál.*

– Én is szeretném jobba tenni a világot. Élhetőbb és jobba tenni. Úgy vélem, ha mindenki a maga területén tesz ezért, a világ élhetőbb lesz. Bevallom, zavar a meg nem értés, a társadalmi széthúzás. Egymás megértéséhez a másik álláspontjának megismerése elengedhetetlen.

– *Kár, hogy vége a beszélgetésnek.*

Némethy Mária

Rostoványi Zsolt (Pécel, 1952.) magyar iszlám-szakértő, egyetemi tanár, okleveles közgazdász, a Budapesti Corvinus Egyetem jelenlegi rektora.

Munkássága

Tudományos kutatómunkája középpontjában az iszlám világ és a Nyugat viszonya áll, valamint a globalizáció. Több mint 250 publikációja jelent meg, melyek közül több mint 50 könyv, könyvrészlet vagy önálló kiadvány. Négy nyelven beszél: angolul, németül, oroszul és arabul.

Díjai, elismerései

- a BKE Aranyérme (1998)
- Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (2002)
- A Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje (2006)
- Az azerbajdzsáni-magyar kapcsolatok elmélyítésében szerzett érdemeiért kitüntetés (2009)

Könyvei

- *Az iszlám a 21. század küszöbén* (1998)
- *Az iszlám világ és a Nyugat* (2004)
- *Együttélésre itélve – zsidók és palesztinok küzdelme a Szentföldért* (2006)

Forrás: Wikipédia

Maradtak a PIOK vezetői

A Péceli Integrált Oktatási Központ (PIOK) megalakulását követően egy évre szóló megbízást kaptak a Ráday Pál Gimnázium, a Szemere Pál Általános Iskola, valamint a Petőfi Sándor Általános Iskola vezetői: Kóródi Mária, Böszörményi Csaba, Rádi Zoltán. Az egy év letelt, a PIOK pályázatot hirdetett a munkakörök betöltésére. A kiírásra a régi vezetők nyújtották be pályázatukat. A döntést megelőzően alkalmazotti és nevelőtestületi fórumokat tartottak. A szülők és a diákok is elmondhatták véleményüket. Az Igazgatótanács június 21-i döntése alapján mindhárman: Kóródi Mária, Böszörményi Csaba, Rádi Zoltán további 5 évre vezetői megbízást kaptak.

A **Péceli Integrált Oktatási Központ** és tagintézményei vezetői és elérhetőségei:

Forgács Tiborné főigazgató

Cím: 2119 Pécel, Kossuth tér 7.

Telefon: +36 28 547790

Fax: +36 28 547791

Web: <http://www.piok.hu>

PIOK Petőfi Sándor Általános Iskola

Rádi Zoltán tagintézményvezető

Alexáné Berezvai Mária tagintézményvezető-helyettes

Cím: 2119 Pécel, Petőfi u. 15.

Telefon: +36 28 547200

Email: petofi@piok.hu

PIOK Szemere Pál Általános Iskola

Böszörményi Csaba intézményegységvezető/általános helyettes

Tóth Istvánné intézményegységvezető-helyettes

Cím: 2119 Pécel, Kossuth tér 7.

Telefon: +36 28 547790

Email: szemere@piok.hu

PIOK Ráday Pál Gimnázium

Kóródi Mária intézményegységvezető

Magyari Orsolya intézményegységvezető-helyettes

Cím: 2119 Pécel, Kossuth tér 7.

Telefon: +36 28 662048

Email: raday@piok.hu

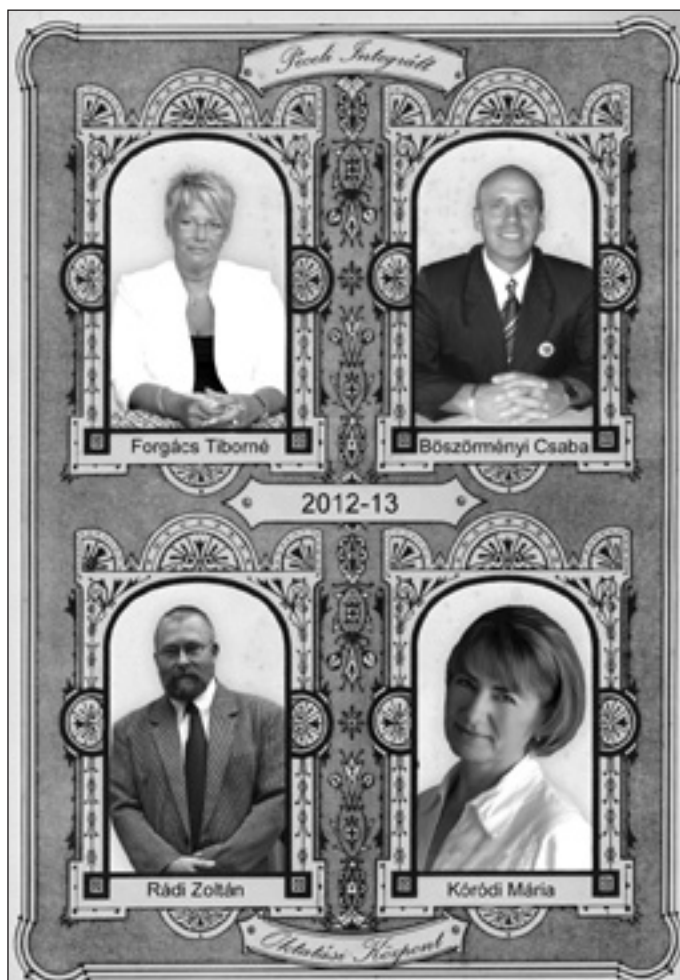
Apróné Orosz Margit

Földi Alexandra Nia: Egy Nap

Holmi Nap kel fel újra reggel.
Se álma, se könnye, se szava...
Nem játszik hitvány emlékekkel.
Szolga Ő, Isten akarata.

Úzve bolyong égi útján.
Szemére nem szór az éj harmatot,
S nem áll meg tiltakozván
Takargatni csupán a holnapot.

Nem! Fénye tette ébreszti a Földet,
S átragyog ezernyi fénylő csillagot.
Míg szívünk álmokon hánykódva csörtet,
Nem látjuk, hogy megint túléltünk egy napot...

A 2012/2013. tanévről

A 2012/2013. tanévben a tanítási év **első tanítási napja 2012. szeptember 3.** (hétfő) és **utolsó tanítási napja 2013. június 14.** (péntek). A tanítási napok száma száznyolcvankettő nap. A nappali oktatás munkarendje szerint működő középiskolában és szakiskolában a tanítási napok száma száznyolcvanegy nap.

A tanítási év **első féléve 2013. január 11-ig tart.** Az iskolák 2013. január 18-ig értesítik a tanulókat, kiskorú tanuló esetén a szülőket az első félévben elért tanulmányi eredményekről.

Az **őszi szünet 2012. október 29-től november 4-ig tart.** A szünet előtti utolsó tanítási nap október 27. (szombat), a szünet utáni első tanítási nap november 5. (hétfő).

A **téli szünet 2012. december 27-től 2013. január 2-ig tart.** A szünet előtti utolsó tanítási nap 2012. december 21. (péntek), a szünet utáni első tanítási nap 2013. január 3. (csütörtök).

A **tavaszi szünet 2013. március 28-tól április 2-ig tart.** A szünet előtti utolsó tanítási nap március 27. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap április 3. (szerda).

Apróné Orosz Margit

Egy nagy változás kapujában

Lapunk hasábjain már többször írtam egyesületünk pártfogoltjáról, Fóris Norbertről, arról a nem látó fiatalemberről, aki kitartásával győzedelmeskedni tudott sporttársain, és számos éremmel, serleggel tért haza szinte a világ minden tájáról, legutóbb a debreceni úszóviadalról.

Tanulásban szintén kiváló eredményeket ér el, cseppet sem lemaradva „egészséges” társaitól, sőt, éppen ellenkezőleg ...! Mire e sorokat olvassák, lehetséges, hogy az alábbi történet teljességében valóra válik, de ne szaladjunk ennyire előre az időben.

Fóris Norbert:

Kutyával könnyebb a kihívást legyőzni

(Nagy írók ábrázolták már az embernek azt a lelki kényszerét, hogy örömet vagy bánatát kibeszélje magából. Erre gondoltam, amikor ezt a történetet megalkottam.)

Ha egy kutya lesz az ember mindennapos társa, nagyban megváltozik a leendő gazdi élete. Ezt én is tudom. Régóta nagy vágyam volt, hogy sok látássérült emberhez hasonlóan,

Tüttő, a vakvezető kutya

én is vakvezető kutyával küzdhessem le a mindennapok akadályait. Ez most megadatott nekem. De ne szaladjunk ennyire előre, picit az előzményekről.

Úgy 3 éve – amikor befejeztem az általános iskolát – fogalmazódott meg bennem az a gondolat, mennyivel másabb lenne vakvezető kutyával közlekedni. Sokat rágódtam ezen, míg egy nap elhatároztam, hogy egy igénylőlap kitöltése és elküldése a kiképző iskola részére jó ötlet lenne, mert ezen vágyam megvalósítását elindíthatja. Így is tettem. És vártam türelemmel.

December környékén hívtak a kutyakiképző iskolából: lenne-e kedvem nevelni egy kölyökkutyát! „Kis gyakorlatszerzés a kutyatartásban”. Így voltam vele, tehát elfogadtam a sulij ajánlatát. Őt Hópihének hívták. Hat hónapig volt nálam, boldog ebként élte kölyökkorát. Amikor június környékén visszaadtuk a kiképzőknek, szomorú voltam.

Nagy reményekkel teltek a hetek, hónapok. Mindig az volt bennem, hátha egyszer csörög a telefon, és teljesül régóta dédelgetett álmom. Sokszor találkoztam vakvezető kutyás emberekkel, és arra gondoltam mindig, bárcsak egyszer én is olyan kutyussal lennék kiegészülve, amilyen nekik van.

Erre 1 évet és 10 hónapot vártam. A beadott igényléstől számítva majdnem 3 év telt el, de megérte várni. Itt is megmutatkozik, a kitartás csodákra képes.

Tehát 2 hete, egy keddi napon reggel csörgött a telefonom. Félálomban voltam. A vonal végén Enikő volt, a kiképző is-

kola egyik munkatársa. Boldogan köszöntöttük egymást. Majd jött a jó hír, lesz vakvezető kutyám! Én iszonyúan örültem, felfoghatatlan érzés volt. Megkérdeztem a nevét, akkor még Kittit értettem, de arra is gondoltam, lehet, hogy Lüsszinek hívják. De ez abban a pillanatban még nem volt fontos, később úgyis kiderül, hát elhihető, milyen hatalmas volt az örömm. Megbeszéltük, hogy a következő hét csütörtökjén vár Csepelen, hogy kipróbáljuk, milyen a kutyával közlekedni. Minden ismerősömnek elújságtam, a fogadtatás vegyes volt. Általánosságban azért pozitív hírként szolgált szinte mindenki számára. Telt az egy hét. Sok gondolatom már a leendő kutyusommal volt kapcsolatban.

Az ominózus csütörtök előtti napon még felhívtam Enikőt, hogy másnap biztosan vár-e. Hajtott a kíváncsiság, hát még egyszer megkérdeztem a kutyus nevét, és meglepetésemre egyik ezelőtti tippem sem jött be, mert őt bizony Tüttőnek hívják. Itt jegyezném meg: a sors milyen fura és kiszámíthatatlan. A Tüttő név egy festőművész, Tüttő József vezetékneve is többek közt. Pont egy vakvezető kutya kapja ezt a nevet? Érdekes. Aznapi délután már nagy izgalomban voltam, ugyan milyen lesz a következő nap. Csak toltam az órákat. Este még beszélgettem egy nagyot jó barátommal, szüleimmel és számomra több fontos emberrel. Jólesett mindenki biztatása. Egy kedves ismerősöm elmondása alapján „nagyon szép” kutyám lesz. Azon az éjszakán alig aludtam.

Eljött a csütörtök reggel. Nagyon boldogan ébredtem. Éreztem, ez sokkal másabb nap lesz, mint a többi, egy nagy változás bekövetkeztét indítja el az életemben. Gyorsan öltöztem, összeszedtem magam, és elindultam Csepelre. Az út során párszor eltévedtem, de ez sem tántorított vissza. Amikor már a héven ültem, a torkomban dobogott a szívem, alig bírtam bármire is koncentrálni. Még egy átszállás buszra, 10 perc utazás, és végre megérkeztem.

Enikő már várt. Első lépésként picit beszélgettünk, kérdéseket tett fel az életvitelemmel kapcsolatban, és elintéztük az adminisztrációs feladatokat. Rövid idő elteltével Enikő behívta a terembe Tüttőt. Nagyon lelkesen szaladt oda hozzám. Megsimogattam, és megveregettem az oldalát. Én is, a kutyus is nagyon örültünk egymásnak. Kicsit még beszélgettünk. Kézügyre vettem Tüttőt. Hamar le is vontam a számomra első fontos külső jellemzőket.

Az átlagnál kisebb termetű, rövid, dús szőrzetű labrador fekküdt a lábam előtt. Hosszú farka volt, a fülei első benyomásra egy párizsi szület képzetét keltették bennem. Ezután következett a fegyelmező gyakorlat. Tüttő szinte minden utasításomra hamar és elsőre reagált. Először az ül, fekszik, feláll, lábhoz és a helyben marad vezényszavakat tanultuk meg megfelelően használni. Ez a kis „blöki” számára játékos feladat, ami nekem a kezdetet jelentette, úgy 5 percig tartott. Ezt követően ráadtam a hámot. Már ekkor éreztem, hogy engedelmes kutyussal van dolgom, mert ahogy közelítettem a hámmal a fejéhez, ő

már bújt is bele, és készen is állt. Megbeszéltük a kutya kiképzőjével, hogy most elmegyünk, és kipróbáljuk, miként alkalmazkodunk a vakvezető kutyával egymáshoz. A rövid, de annál izgalmasabb úton Kriszti, az iskola egyik munkatársa is elkísért minket.

Nagyjából délelőtt tíz óra lehetett, amikor elhagytuk a kiképző suli udvarát. Az út során Enikő sok hasznos tanáccsal látott el. Utunk utolsó szakaszában a buszmegállóba mentünk. Hihetetlen érzés volt, amit az a pár perc elsőre nyújtott számomra. Sokkal biztosabban, határozottabban lépkedtem, mint általában a fehér bot használatára szoktam. Jó volt érezni, hogy simán tartjuk az egyenest. Megállt Tüttő az út szélénél, a lépcsőnél, a járda szegélyénél, jelzést adva nekem. Csak az általam kiadott „tovább előre” vezényszó hallatán indultunk tovább. Kikerültük a kukákat, az oszlopokat, a fákat, és utasításomra a buszmegállót is hamar megtaláltuk. Nagy dicséret járt ki Tüttőnek, jutalomfalat és kedves szavak formájában. Pár perc múlva jött a busz. Kérésre a kutyus odavitt az ajtóhoz, felszálltunk a járműre. Én az első ülésre ültem, Tüttő a lábam elé feküdt. Rövid utazás után leszálltunk a buszról, és sétáltunk tovább. Minden az előzőekhez hasonlóan zajlott. Volt sok lépcső, akadály, amit biztosan küzdöttünk le. Úgy félóra séta után körbeértünk egy tömbön, és visszaérkeztünk a kiindulási ponthoz. Ismét következett a dicséret. Kis idő elteltével megérkezett a busz, amire fel is szálltunk. Leültünk, egy kedves utas helyet biztosított számunkra. Visszafelé az út nekem rövidebbnek tűnt egy-kettő perccel, így jó hamar ismét az iskola közelében voltunk. A jármű szabályos elhagyását követően a cél a kutyaiskola volt. Ez alatt a rövid kis utazás alatt megfogalmazódott bennem az a gondolat, hogy a kutyus

több lesz nekem, mint egy eszköz, Ő társ is lesz. Segítségemre lesz a mindennapok során felmerülő kihívások könnyebb leküzdésében. Általa legalább, ha egy kicsit is, de úgy érezhetem, látok. Felfoghatatlan öröm szabadult fel bennem, és csak mosolyogtam.

Miután visszaértünk a kis terembe, Tüttőtől elköszöntem, megsimogattam, megölelgettem, és kértem, hogy maradjon ott, ahol hagyom. Kriszta elmondása szerint a kutyus is boldog volt, csóválta a farkát. Enikő nagyon elégedett volt a teljesítményünkkel. Rövid beszélgetés után tudtomra adta, 1 hónap múlva már én leszek Tüttő új gazdája. Ez már csak hab volt a tortán, annyira jólesett minden. Ebből is látszik, az erkölcsi és a léleknek boldogságot adó ajándékok egy tárgynál sokszor ezerszer többet érnek.

Megbeszéltük, hogy 1 hónap múlva megyek az átadó tanfolyamra. Aláírtam egy fontos dokumentumot, majd Enikő kikísért a buszhoz. A kollégium felé vezető úton mindenki láthatta rajtam a felhőtlen örömet. Miután hazaértem, felhívtam édesanyámat és egy kedves ismerősömet. Rövid beszámolót tartottam nekik.

Tanulságul szolgált számomra ismét, hogy ha valamit nagyon szeretnék elérni, és ha kitartóan, alázattal küzdök érte, enyém lehet!

Ennyi a történet, Norbi nemrégiben személyesen is volt az ESE-ben, egyelőre még Tüttő nélkül, de ígéretet kaptunk rá, hogy amint lehet, elhozza segítőjét is. Várjuk őket azzal az izgalommal ötvözött szeretettel, amely azóta töretlen, mióta kapcsolatba kerültünk egymással.

Czétényi Sándorné

Művészetterápia

Pécelen a Ráday-kastélyban június 15-én képzőművészeti kiállítás volt, a múzeumok éjszakája részeként. A kiállítást a Magyar Gyula Kertészeti Szakközépiskola és Szakiskola igazgatója és tanárai rendezték az iskola diákjainak alkotásaiból.

A kiállítást Szemán Béla színész-rendező nyitotta meg, a megnyitó ünnepség műsorát adta: Holics László zongoraművész, Reményi Anna operaénekes, Petróczy László színművész, Várnai Adrienn magánénekes.

Komoly rangot adott a kiállításnak és a tanári munkának a helyszín, valamint a rangos művészek színvonalas előadása.

A kezdeményezés maga is hihetetlen, mennyire fontos. Az alkotás öröme, a gondolatok, érzelmek kifejezése, jó hatással van a gyermekekre, és a felnőttekre is. Komoly eredmény, hogy egy kertészeti szakközépiskola felvállalta, hogy diákjai részére biztosítja, a képzőművészeti ágak megismerését, gyakorlár-

sát. Hiszem azt, hogy minden ember tehetséges valamiben, de szükség van tanítókra, akik segítenek a kibontakozásban, ez a Magyar Gyula Kertészeti Szakközépiskola pedagógusainak felsőfokon sikerült. Pethő Adél vezeti a művészetterápiát, aki jól menedzseli a foglalkozásokat, és annak az eredménynek a bemutatását, amit a gyerekek elérnek.

Pécelen több éve alkalmazza a művészetterápiát Vozáry Klári rajztanár, egészséges és fogyatékos gyermekek részére, csendben, némán. A foglalkozást talán nem is nevezi művészetterápiának, csak tudja, hogy az alkotás az jó a léleknek és a szellemnek.

Vozáry Klára eredményes tanító, van olyan tanítványa, akinek már több kiállítása is volt. A Szent Erzsébet Iskolában kézműves szakkört vezet, amiben a képzőművészet számos ága megtalálható, ki-ki érdeklődése és tehetsége szerint kap egy utat, amin elindulhat.

Nemrég beszélgettünk, és akkor mondta, mostanában azért kilincsel, hogy a péceli iskolákban is legyen lehetőség a gyerekek kreativitását fejleszteni. Mint mindenhez, ehhez is forrás szükséges. Most, amikor alapvető dolgokat szüntetnek meg, és soha semmire nincs pénz, nagyszerű dolog lenne, ha mégis valami csoda folytán beindulhatna itt is a „művészetterápia”.

A Petőfi Sándor Általános Iskola is több éve foglalkozik művészi alkotó munkával, ami Belláné Jenei Sára vezetésével működik, alkotó pedagógusok és diákok közreműködésével.

Nagyon nehéz a világ dolgain eligazodni, de azt gondolom, a kreatív gyerekekből kreatív felnőttek lesznek, akik képesek megállni a helyüket, bárhova is vetődnek, mert egy nagy kincs van a birtokukban: a kifejezés eszköze.

Sok sikert kívánok tanároknak, diákoknak, és egy szép jövőt!
Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

India Vendéglő, Járó

Pécel, Erzsébet sétány 32.

Itt van az Indiához címzett Pekáry-féle mulatókert és vendéglő is, melyben táncmulatságok, szavalati és zeneestélyek is szoktak tartatni, a melyeken a fővárosi közönség, sőt a helybéli műkedvelők mellett fővárosi vendégművészek gyakran vesznek részt! – írja Galgóczy 1896-ban. *Első tulajdonosa, Pekáry István járt Indiában, útjáról gyakran mesélt a vendégeknek, és néhány egzotikus tárgy is utalt erre a helyiségre, innen ered a név.*²

1889-ben még megtalálni Pekáry István nevét az italmérések engedélyének jegyzékén.¹ Pekáry István barátját, Járó Istvánt, a pesti vendéglőst kihívta Pécelre, és átadta neki az Indiát. Járó István fia már a péceli házban született 1901-ben, Járó István unokájának, Járó Istvánnak elmondása szerint.

Járó István vendéglős nevét megtaláljuk még az 1930. évi iparos és kereskedő összeírásban az italkimérésnél.³ A vendéglőt később átkeresztelték Járóra.² 1984-ben már Sport Vendéglőként működött.² Egy időben a Péceli Sport Club patronálta, ekkor a Spartacus nevet viselte Albert József szerint. Ma elég rossz állapotban van, kertjében a Nagycsaládosok Madárfióka Egyesülete tartja rendezvényeit.²

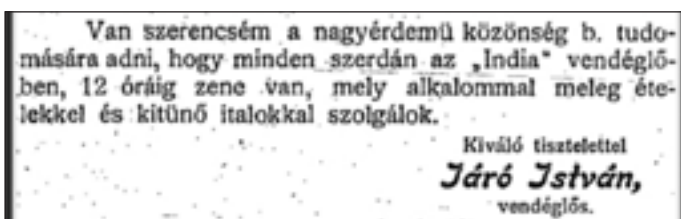
1910-ben postázott „Járó István »India« vendéglő terasz” feliratú képeslap. Bakonyi Árpád Gyűjteményéből

1910 körül készült „Pécel Járó István »India« vendéglője” feliratú képeslap Bakonyi Árpád Gyűjteményéből

Pekáry István: földbirtokos volt, nagy szerepet vállalt a péceli I. világháborús emlékmű felállítására indított gyűjtésben², de ott találjuk nevét a Péceli Önkéntes Tűzoltó Egyesület 1886-os megalakításánál is, mint alparancsnokét, és figyelhették előadásait 1888-1895 között a Közművelődési Kör tagjai is. De az első világháború után újrászerveződő Méhészek Egyesületének is volt elnöke³.

„A nyolcvanas évek (1880., megj.: a szerk.) utóján Dr. Korányi Frigyes és Pekáry István urak közvetlen a pályaudvar felett levő szántóföldeikből 2-500 négyszögölével mintegy 100 nyaralótelket alakítottak, és tettek eladhatóvá. Az előhaladó kelendőség szerint

Pécel: társadalmi hetilap. 1906. aug. 12. 8. old./OSZK Hírlapgyűjtemény

ezenek is szaporodnak évenként a nyaralók.^{2,1}

Pekáry István nevét utca is őrzi Pécelen. 1926-ban az India-telep Korányi és Pekáry utcái olyan egyénektől nyerték nevüket, akik „a község újjáalakítása és fejlődése körül kiváló tevékenységet fejtenek ki, s érdemeik méltányolandók”.³ A ma művelődési házként működő kastély szintén Pekáry István nevéhez fűződik.² Hogy a két épület építtetője ugyanaz a személy-e, még kutatás tárgya.

Járó István: a „Járó István »India« vendéglő terasz” feliratú képeslapon közepén, a gázlámpa mellett valószínűleg Járó István látható, mivel a kor szokása szerint, az ilyen jellegű képeslapokon az ingatlanok tulajdonosai is megörökítésre kerültek, Bakonyi Árpád gyűjtő elmondása szerint. Gyűjteményének másik darabján, a „Pécel Járó István »India« vendéglője” feliratú képeslapon a kutya melletti szélső alak itt is valószínűsíthetően Járó István, aki szenvedélyes vadász is volt.

Összeállították: Bakonyi Árpád és Valentné Albert Éva

¹ Galgóczy Károly: Pécel község leírása, régi és újkorai ismertetése. Budapest, Engelmann Ny. 1896. 24. old. és 81-82. old.

² Tájak-Korok-Múzeumok Kiskönyvtára. 727. Pécel. Séta a városban. TKM Egyesület Pécel Város Önkormányzata Polgármesteri Hivatala támogatásával. 2006. 5. 14. old.

³ Varga Mihály: Pécel története a régi időktől 1945-ig. A könyvet gondozta, sajtó alá rendezte: Rigó Zoltán, a Honismereti Kör elnöke. Pécel, Nagycsaládosok Országos Egyesülete péceli csoportjának kiadása. 2000. 115, 150, 153, 186, 202. old.

⁴ Varga Mihály: Tájékoztató Pécel Nagyközség belterületi térképéhez. (Kézirat) 1984.

2010. Fotó: Forgács Béla

Búcsú Tariska Zoltánné péceli református lelkipásztorunktól

„Hisz az Úr megváltottai
megtérnek,
és ujjongás között Sionba
jönnek,
és örök öröm fejükön,
vigasságot és örömet talál-
nak,
eltűnik a fájdalom és a só-
haj!”

(Ézsaiás 35,10)

Szelíd, alázatos és békés volt. Az ígét mindig hitelesen mondta Isten kegyelméből. A gyülekezet építése fontos volt számára, figyelt az idősekre, a betegekre és a fiatalokra. A baba-mama kör, ami szintén

lelkipásztor asszonyunk nevéhez fűződik sok kismamának és kisgyermeknek volt ajándék kéthetente.

Tariska Zoltánné Tatár Mária református lelkipásztort 2012. június 25-én 56 évesen az Úr Jézus célba juttatta. Temetése (urnás) 2012. július 7-én 11 órakor a péceli református temetőben a református egyház szertartása szerint történik. (József Attila utca 4.)

Lelekipásztornőnk akarata, hogy a búcsúzóknak, ne vegyenek koszorút, az arra szánt pénzt a kihelyezett gyűjtőládába tegyék, amit a péceli református gyermekek oktatására, képzésére fordítanak.

„Én örök életet adok nekik...” (Ján:10;28:)

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

József Attila: Nyár

Aranyos lapály, gólyahír,
áramló könnyűségű rét.
Ezüst derűvel ráz a nyír
egy szellőcskét és leng az ég.

Jön a darázs, jön, megszagol,
dörmög s a vadrózsára száll.
A mérges rózsza meghajol -
vörös, de karcsú még a nyár.

Ám egyre több lány buggyanás.
Vérbő eper a homokon,
bóbiskol, zizzen a kalász.
Vihar gubbaszt a lombokon.

Ily gyorsan betelik nyaram.
Ördögsekéren hord a szél -
csattan a menny és megvillan
kék, tünde fénnel fönn a tél.

Júliusi jeles napok

Júliusban is vannak említésre méltó jeles napok. Itt van például július 1. napja, amelyet az Építészek Világszövetsége nyilvánított építészeti világnappá, hogy ezzel is felhívja a figyelmet az ember környezetét meghatározó módon alakító építészetre. Magyarországon 1988-ban ünnepelték meg először.

Ezen a napon van a **Semmelweis-nap**, a magyar egészségügy napja is. Semmelweis Ignác 1818. július 1-jén született. Ő volt a gyermekágyi láz okának és gyógymódjának felfedezője.

A Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete 1996-ban kezdeményezte, hogy a köztisztviselői törvény 1992. július 1-jei életbelépésének emlékére Magyarországon július 1-je legyen a **köztisztviselők napja**. 1997-ben tartották meg először.

Július 2. Sarlós Boldogasszony napja. A nap elnevezése utal az aratás egykori módjára, amikor még a nők sarlóval arattak. Tápén e hagyomány emlékére ezen a napon gyógyfüveket vágtak le sarlóval, amit azután megszenteltek. Szokás volt az aratás szertartásos megkezdése is, hogy azután másnap ténylegesen hozzáfogjanak a munkához. Például Szil faluban (Rábaköz) elmentek a misére, az aratószerszámokat a templom falához támasztották. Ezután kimentek a földekre, a búzában vágtak egy rendet, majd hazamentek.

Július 12. a Tizenégy Segítő Szent közös ünnepe. Általában betegség, járvány, egyéb szükség esetén hívták őket segítségül. Kápolnákat, oltárokat, ispotályokat szenteltek a tiszteletükre. Kultuszuk kezdete és kialakulása bizonytalan. Valószínűleg német földön keletkezett, és a nagy európai pestisjárvány (1347–52) idején terjedt el. Hazai elterjedéséről az első adat a XV. századból való.

Július második vasárnapja a vasutas nap. 1951-től augusztus, 1961-től július második vasárnapján ünnepeljük a vasutas napot a kormány határozata alapján.

Július 20. Illés napja. E napon munkatilalom volt, mert attól tartottak, hogy aki ilyenkor a mezőn dolgozik, abba belecsap a villám, a termést pedig elveri a jég. A gazdálkodók féltek ettől a naptól, hogy a vihar szétveri, vagy a villám felgyújtja a kazlakat. Volt olyan hiedelem is az Ormánságban, hogy akin Margit vagy Illés napján varrt ruha van, abba belevág a villám.

Július 22. Mária Magdolna napja. Szokás volt a kislányok hajából ezen a napon egy keveset levágni, hogy még hosszabbra nőjön. A bácskai Felsőszentivánban sütőlapátra ültetve vágta le a hajból, amit titokban ástak el, nehogy rontani lehessen a hajszállal. Szeged vidékén nem tartották Mária Magdolna napját sütésre, másra alkalmasnak. Szájában egyenesen tiltották a munkákat. Időjárásjósló hiedelem is fűződik e naphoz. Kiskunfélegyházán úgy hitték, esnie kell az esőnek, mert Mária Magdolna siratja a bűneit.

Július 25. Jakab napja. Jászdózsán úgy tartották, hogy a Jakabnapra kelt csirkék gyorsan nőnek. Ilyenkor szedik ki a fokhagymát.

Július 26. Anna napja. A kender töve Anna napján szakad meg, ezért ilyenkor kezdték a kender nyívését. Szép idő esetén e napon szedték az ún. annababot. Medvesalján Anna-nap előtt egy héttel kell kiszedni a hagymát, mert akkor tovább eláll. A Drávaszögben is ekkor szedik ki a vöröshagymát. Doroszlón és Topolyán úgy vélik, hogy Anna a kötényében hordja a bogarakat, ilyenkor rajzanak a legyek, s ahol nyitva talál ablakot, ajtót, ott bedobja. A Szent Annának szentelt kedd évszázadok óta asszonyi dologtiltó nap. Szent Annát Szeged környékén Kedd asszonya néven is emlegetik. Anna kedvelt névünneppel, melynek mulatsággal, bállal való megünneplésére ma is virágzó szokásként említhetjük a füredi Anna-bált.

(Forrás: <http://jelesnapok.oszk.hu>)

Lampert Ferenc

Egymást Segítő Egyesület (ESE)

Rehabilitációs és Ápoló Otthona Pécel, Isaszeg

ESE Baczoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthon, Pécel

Cím: 2119 Pécel, Pihenő u. 2.
Tel./fax: (28)454-076 vagy (28)454-077
e-mail: ese@vnet.hu
Honlap: www.egymast-segito.hu
Ápolási ig. és intézményvezető: Tóth Tamásné Marika
Főnövér: Kardosné Medveházi Rita

ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Rehabilitációs és Ápoló Otthona, Isaszeg

Cím: 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b.
Tel./fax: (28)582-425 vagy (28)582-426
e-mail: aesh@invitel.hu
Honlap: www.egymast-segito.hu
Intézményvezető: Turi Éva
Főnövér: Pál Attiláné Kriszti

Intézményi orvosok: dr. Mile Gabriella belgyógyász, dr. Jány Krisztina belgyógyász

Az otthon 1996. május 6-án nyitotta meg kapuit a gondozásra szoruló idős, teljes ápolásra szoruló emberek számára. 61 idős lakót tudunk gondozni gyönyörű fekvésű, kék busszal könnyen megközelíthető otthonunkban.

Az épület teljesen akadálymentesített, csodálatos pihenőkert tartozik hozzá. Jelenleg 1, 2, 3, 4 ágyas szobáink vannak. A jelentkezők beköltözésük előtt előgondozásban részesülnek

2004. szeptember 6-án nyitottuk meg otthonunkat, amely tartós ápolást és mozgásszervi rehabilitációs ellátást nyújt – 97 férőhelyen – időszerű és mozgáskorlátozott embereknek. Otthonunkban korszerűen berendezett és felszerelt 1, 2, 3, 4 ágyas fürdőszobás szobák, közösségi helyiségek, teraszok, csodálatos kert biztosítják a családi, kényelmes elhelyezést. Az épület teljes mértékben akadálymentesített. A jelentkezők beköltözés előtt előgondozásban részesülnek.

Térítési díj (2012. évre):

- egyedülállóak részére a jövedelem 80%-a,
- hozzátartozói ellátási szerződéssel a személyi térítési díj: 133 200 Ft/hó/fő, 4 440 Ft/fő/nap
- az ellátás önköltsége 187.740 Ft/hó/fő,
- számított intézményi térítési díj: 134.770 Ft/hó/fő,
- megállapított intézményi térítési díj: 133 200 Ft/hó
- a térítési díj befizetése a tárgyhónap 10. napjáig átutalással illetve csekken történhet,
- távolléti díj 2 hónapot meg nem haladó időszak esetén 20%, 2 hónapon túl 60%, – kórházi ellátás esetén a távolléti díj 60 napon belül 20%, 60 napon túl 40 %.

A megállapított személyi térítési díj 2012. december 31-ig van érvényben.

Belépési díj, egyszeri hozzájárulás nincs!

Az intézmények fenntartója:

Egymást Segítő Egyesület (ESE) – Elnök: Némethy Mária
Cím: 2119 Pécel, Pihenő u. 2.
Telefon/fax: (28)454-076, (28)454-077
e-mail: ese@vnet.hu, honlap: www.egymast-segito.hu

A beköltözéshez szükséges:

- személyi igazolvány,
 - utolsó nyugdíjszelvény,
 - TB-kártya,
 - régebbi zárójelentés(ek),
 - egészségi állapotra vonatkozó háziorvosi vélemény,
 - személyes ruházat és személyes holmik,
 - jövedelemnyilatkozat.
- A szükséges nyomtatványok honlapunkról letölthetők (www.egymast-segito.hu).
Beköltözés: lehetőleg hétfőtől csütörtökig délelőtt 10-11 óra között.

Ellátások, melyeket a térítési díj tartalmaz:

- napi négyeszeri étkezés,
- teljes fizikai és egészségügyi alapellátás (fürdetés, hajmosás, sebellátás, gyógyszerbeadás),
- szakorvosi ellátások (szemész, ideggyógyász pszichiáter, bőrgyógyász,

- reumatológus, audiológus, gastroenterológus, belgyógyász, sebész),
- higiéniai eszközök biztosítása (szappan, vécépapír, törülköző, sampon, szalvéta),
- a személyes gyógyszereszkükséglet költségét a térítési díj tartalmazza,
- személyes ruhaneműk mosása, vasalása,
- mozgásszervi rehabilitáció: gyógytorna, gyögmasszázs, fizioterápia, hidrotérápia
- mentális rehabilitáció: pszichológiai tanácsadás, zeneterápia, egyéni foglalkoztatás, közösségi foglalkoztatás, vallás gyakorlása.

Az élvezeti szerek (cigaretta, kávé stb.), fodrász, kozmetikai, pedikűr szolgáltatások költségeit a térítési díj nem tartalmazza.

Látogatási idő:

minden nap 8-20 óráig

Felügyeleti szerv:

Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal
1071 Bp, Damjanich u. 48.
Telefon: 06(1)459-1077

